

Julie Andresen

Fra: Anne Zachariassen <annzac@um.dk>
Sendt: 15. november 2018 15:31
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Tobi Line Marie Egelund; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Jarl Frijs-Madsen; Joakim Larsen
Emne: Oslo: Sv: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018. (UM id: 3767148)
Vedhæftede filer: Spørgsmål om Norges forståelse og anvendelse af relevante internationale forplikt(1).pdf

Ambassaden i Oslo, 15.11.2018

Afdelingsdirektør Toril Melander Stene og rådgiver Cecilie Røer i Justitsdepartementet har besvaret spørgsmålene skriftligt. Besvarelsen er vedhæftet i PDF.

Bemærkning til loven om fratagelse af statsborgerskab ved strafbare forhold

Som uddybet i den skriftlige besvarelse fra justitsdepartementet er dobbelt statsborgerskab ikke muligt som norsk statsborger. Dog er der adskillige undtagelser til dette, hvilket i praksis betyder at over halvdelen af de personer, som søger norsk statsborgerskab, ikke opgiver deres andet statsborgerskab. Dette er særligt tilfældet, når personer kommer fra lande med dårlig offentlig forvaltning, som umuliggør at opgive deres statsborgerskab. Derfor rammer den nuværende lov om, at norske statsborgere ikke kan have dobbelt statsborgerskab særligt nordmænd, som søger et andet statsborgerskab end norsk samt personer fra Europa og Nordamerika, som ønsker norsk statsborgerskab. Derfor vil loven, som træder i kraft 1. januar 2019, om at fratage norsk statsborgerskab ved strafbare forhold, have betydning selv hvis loven om fuldt ud at acceptere dobbelt statsborgerskab ikke bliver vedtaget af Stortinget. Dette er uddybet af rådgiver Cecilie Røer i justitsdepartementet.

Oslo/ Anne Zachariassen

Til: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin (beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)
Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk)
Fra: Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk)
Titel: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018.
Sendt: 15-10-2018 15:02:53

Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab med frist den 15. november 2018.

Der søges information om **Belgien, Holland, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Luxembourg, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** forståelse og anvendelse på området.

Til ambassaderne i Bruxelles, Haag, Dublin, Wien, Rom, Paris, Warszawa, Berlin, London, Stockholm, Oslo, Madrid, Lissabon, Helsinki, Canberra, Ottawa samt Washington

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ovenstående ambassader om at belyse de nationale myndigheder i ovenstående landes forståelse og anvendelse af frakendelse af statsborgerskab, herunder i lyset af relevante internationale forpligtelser:

Regeringen har den 29. juni 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

I den forbindelse er aftaleparterne blevet enige om, at der skal foretages en afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse med henblik på generelt at undersøge, om der er mulighed for i højere grad end i dag at frakende dansk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således anmode om svar på, hvilke nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammerne for frakendelse af statsborgerskab i landet, herunder om frakendelse kan ske betinget, ex lege (dvs. automatisk ifølge lov), og om der gælder særlige regler om frakendelse af statsborgerskab – eksempelvis, at det kan ske in absentia (dvs. uden tiltalte deltager i domsforhandlingen) – i forhold til såkaldte fremmedkrigere eller andre grupper. Ministeriet skal i den forbindelse anmode om svar på, i hvilke situationer frakendelse kan blive aktuelt – f.eks. ved svig og kriminalitet, samt hvilke frakendelsesmuligheder, der er for statsløse.

Endvidere skal Udlændinge- og Integrationsministeriet anmode om svar på, om der er mulighed for at frakende statsborgerskab, uanset hvordan statsborgerskabet er erhvervet, herunder ved naturalisation (dvs. ved lov), fødsel, erklæring mv.

Endelig skal ministeriet anmode om svar på, hvordan frakendelse sker i praksis, herunder om det sker administrativt, ved dom eller andet, herunder om en frakendelse også vil omfatte den pågældendes børn.

Andre relevante aspekter af frakendelsesspørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

Ambassaderne anmodes om at sende svar på instruktionen senest 15. november 2018. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhw@uim.dk, thomla@um.dk, jtfm@um.dk og undertegnede tobieq@um.dk

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til Nicolai Holms Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

Med venlig hilsen,
Tobi Line Egelund

TOBI LINE MARIE DANSTRØM EGELUND / TOBIEG@UM.DK
FULDMÆGTIG / JTFM
DIREKTE 33921536

UDENRIGSMINISTERIET
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 3392 0000

DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Danmarks ambassade i Oslo v/ Anne
Zachariassen

Deres ref

Vår ref

Dato

18/5166-5

15. november 2018

Svar på henvendelse om Norges forståelse og anvendelse av relevante internasjonale forpliktelser på området for tilbakekall av statsborgerskap

Vi viser til henvendelse fra Anne Zachariassen ved Danmarks ambassade i Oslo, vedrørende spørsmål fra Udlændinge- og integrationsministeriet (UIM) angående Norges forståelse og anvendelse av tap og tilbakekall av statsborgerskap.

Både den norske Grunnloven og internasjonale forpliktelser setter grenser for utformingen av hjemler om tap av statsborgerskap og for praktiseringen av en slik hjemmel. Reglene i den norske statsborgerloven gjelder med de begrensninger som følger av overenskomster med andre stater og folkeretten for øvrig, jf. statsborgerloven § 3.

Vi viser til redegjørelse for Norges nasjonale og internasjonale forpliktelser om tap av statsborgerskap i *NOU 2015: 4 Tap av norsk statsborgerskap* punkt 5 og 6, og *Prop. 146 L (2016-2017) om endringer i statsborgerloven mv. (tap av statsborgerskap ved straffbare forhold eller av hensyn til grunnleggende nasjonale interesser)* punkt 3.4:

Link NOU:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/cfd58282be3c43a3b244df40f41e5fb3/no/pdfs/nou201520150004000dddpdfs.pdf>

Link lovproposisjon 146:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/c9a25b86cfa64363818cb031dd042393/no/pdfs/prp201620170146000dddpdfs.pdf>

Postadresse
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo
postmottak@kd.dep.no

Kontoradresse
Kirkeg. 18
www.kd.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
872 417 842

Avdeling
Integreringsavdelingen

Saksbehandler
Cecilie Røer
22 24 76 47

Vedrørende tap av statsborgerskap i tilfeller der det vil føre til at vedkommende blir statsløs, begrenses adgangen til dette av Europeisk konvensjon om statsborgerskap av 1997 artikkel 7 nr. 3. Det presiseres her at en statspart i sin nasjonale lovgivning ikke kan gi bestemmelser om tap av dens statsborgerskap i henhold til artikkel 7 dersom den berørte derved vil bli statsløs, unntatt i tilfeller som nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav b (ervert av statspartens statsborgerskap ved hjelp av svikaktig fremferd, falske opplysninger eller fortielse av relevante fakta vedrørende søkeren). Dette følger også av FN-konvensjonen av 1961 om begrensning av statsløshet artikkel 8. For en grundigere gjennomgang av statsløshet og tap av statsborgerskap viser vi til NOU 2015: 4 punkt 5.9.

Norsk statsborgerskap kan etter gjeldende rett tapes ved ervert av et annet statsborgerskap, ved fravær fra riket, etter søknad og ved tilbakekall (ugyldighet). Adgangen til tap av statsborgerskap er uttømmende regulert i statsborgerloven kapittel 5. Etter gjeldende rett kan man tape norsk statsborgerskap som er ervert ved naturalisasjon, fødsel eller ved melding.

For personer som har ervert statsborgerskapet ved naturalisasjon eller melding, kan statsborgerskapet tapes etter statsborgerloven § 23 (ervert av annet lands statsborgerskap), § 25 (tap etter søknad om løsning fra norsk statsborgerskap) og § 26 (manglende løsning fra tidligere statsborgerskap eller ved ugyldighet, herunder svik).

For personer som har ervert statsborgerskap ved fødsel eller adopsjon, kan dette tapes etter statsborgerloven § 23 (ervert av annet lands statsborgerskap), § 24 (fravær fra riket), § 25 (tap etter søknad). Ved avgjørelse eller erkjennelse av at det forholdet som la grunnlag for ervert av statsborgerskap ved fødsel eller adopsjon ikke foreligger, skal barnet anses for aldri å ha vært norsk, jf. statsborgerloven § 6. Dette gjelder likevel ikke dersom barnet dermed blir statsløst, eller avgjørelsen eller erkjennelsen finner sted etter at vedkommende er fylt 18 år.

Tap av statsborgerskap anses ikke som straff i ovennevnte tilfeller. Tap skjer enten automatisk, ved at skattemyndighetene avregistrerer personen som norsk i Det sentrale folkeregisteret eller administrativt etter saksbehandling i Utlendingsdirektoratet (UDI) og eventuelt i klageinstansen Utlendingsnemnda (UNE).

Stortinget har vedtatt ny § 26 a om tap av statsborgerskap av på grunn av straffbare forhold. Bestemmelsen trer i kraft 1. januar 2019. Tap av statsborgerskap anses i disse tilfellene som straff, og idømmes av domstolene. Ny § 26 a skal bare gjelde personer med annet statsborgerskap i tillegg til det norske, bestemmelsen skal ikke gjelde barn og det skal gjøres en forholdsmessighetsvurdering i hver enkelt sak. Både personer som har ervert norsk statsborgerskap ved fødsel eller adopsjon, og ved naturalisasjon eller melding, kan omfattes av ny § 26 a om tap av statsborgerskap ved straffbare forhold. For en grundigere beskrivelse av den nye bestemmelsen vises det til Proposisjon 146 L (2016-2017) punkt 4 (se link over).

I lovproposisjon 146 L (2016-2017) ble det, i tillegg til ny § 26 a om tap av statsborgerskap ved straffbare forhold, også foreslått en bestemmelse om tap av statsborgerskap av hensyn til grunnleggende nasjonale interesser (§ 26 b). Tap etter foreslått § 26 b var foreslått å skulle ilegges administrativt, på bakgrunn av en vurdering av at tap på dette grunnlaget ikke var å anse som straff. Det ble *ikke* flertall i Stortinget for den foreslåtte bestemmelsen om tap av hensyn til grunnleggende nasjonale interesser (§ 26 b). Isteden anmodet Stortinget regjeringen om å komme tilbake til Stortinget med et forslag om tap av statsborgerskap av hensyn til grunnleggende nasjonale interesser, og at slikt tap skal avgjøres av domstolene. Videre er regjeringen anmodet om å utrede mulighetene for en rask domstolsbehandling av disse sakene. Saken er til behandling i departementet.

Det bemerkes at regjeringen har fremmet forslag for Stortinget om å fullt ut akseptere dobbelt statsborgerskap. Saken skal etter planen behandles i Stortinget før jul. Dersom Stortinget vedtar forslaget, vil man ikke lenger kunne tape statsborgerskap automatisk ved erverv av et annet lands statsborgerskap og det vil heller ikke være et vilkår å løse seg fra sitt tidligere statsborgerskap for å bli norsk.

Link til forslaget om å avvikle prinsippet om ett statsborgerskap:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/be6fea2d8a1e496086e4cf48ce77762c/no/pdfs/prp201720180111000dddpdfs.pdf>

Det bemerkes videre at Stortinget har anmodet regjeringen om at saker om tilbakekall av statsborgerskap grunnet ugyldighet (herunder svik) stilles i bero. Stortinget har anmodet regjeringen om å utrede og foreslå nye regler om behandlingen av disse sakene, og at sakene skal avgjøres i domstolene i første instans. Et forslag er sendt på høring 5. november 2018, se link nedenfor til høringsnotatet for den nærmere bakgrunn og begrunnelse for forslaget.

Link til høringsnotatet om domstolsbehandling av saker om tilbakekall av statsborgerskap:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/196e459b11ea4e948797649b1c3b811f/horingsnotat-domstolsbehandling-av-saker-om-tilbakekall-av-statsborgerskap.pdf>

Med hilsen

Toril Melander Stene (e.f.)
avdelingsdirektør

Cecilie Røer
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Julie Andresen

Fra: Johanna Derkiena Schaafsma <joscha@um.dk>
Sendt: 29. november 2018 11:00
Til: Signe Brink; Udlændinge-og Integrationsministeriet
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; Bruxelles hovedpostkasse; Dublin; Wien; Rom; Paris; Warszawa; Berlin; London; Stockholm; Oslo; Madrid; Lissabon; Helsinki; Canberra; Ottawa; Washington; Haag, Indberetning; Jens-Otto Horslund; Erik Bering Poulsen; Christian Nygård Nissen; Elisabeth Bækgaard; Anna-Kathrine Gottschalk-Hansen
Emne: Haag: Anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab - Nederlandene (UM id: 3807008)

Ambassaden i Haag, den 29. november 2018

Haag: Anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab - Nederlandene

Ref.: JTFM-instruktion af 15. oktober 2018

Sagsnr.: 2018-38496

Nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammer for frakendelse af nederlandsk statsborgerskab:

- Rigsloven om nederlandsk statsborgerskab
- konvention af 6. maj 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerret og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerret.
- konvention af 6. november 1997 om statsborgerret

Det nederlandske statsborgerskab frakendes af justitsministeren. Dette sker ubetinget og kan foregå i absentia. Det nederlandske statsborgerskab kan frakendes uanset, hvordan dette er erhvervet.

Ministeren kan frakende statsborgerskab baseret på følgende grunde:

- Hvis opnåelse af statsborgerskab var baseret på en falsk forklaring, svig eller tilbageholdning af relevante oplysninger.
 - o Hvis den pågældende har været i besiddelse af det nederlandske statsborgerskab i mere end tolv år, kan statsborgerskabet ikke frakendes, medmindre den pågældende er blevet dømt for forbrydelser nævnt i paragraf 6, 7 og 8 i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser).
- Hvis personen har fået en endelig dom (hvor ankemulighederne er udtømt) for:
 - o forbrydelser mod staten, med en frihedsberøvende straf på otte år eller mere;
 - o terror eller at hverve af personer til at begå terror;
 - o begåede forbrydelser nævnt i paragraf 6, 7 og 8 i Romstatutten (folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser).
- Hvis personen er ældre end 16 år og frivilligt har tilsluttet sig en fremmed krigsmagt, der er modpart i en væbnet konflikt mod Nederlandene eller en nederlandsk allieret.
- Hvis personen er ældre end 16 år og har tilsluttet sig en terrororganisation i udlandet.

En person, der har mistet sit nederlandske statsborgerskab på basis af den anden, tredje eller fjerde grund, kan ikke generhverve det mistede statsborgerskab. Der kan gøres undtagelse i meget særlige tilfælde, og hvis der er gået fem år siden dommen.

Mindreårige

Det afhænger af den konkrete situation, om et mindreårigt barn mister det nederlandske statsborgerskab, hvis dets forældre får frakendt det nederlandske statsborgerskab. Hvis en af

forældrene frakendes sit statsborgerskab, mens den anden forælder fortsat har nederlandsk statsborgerskab, beholder det mindreårige barn sit nederlandsk statsborgerskab.

Statsløshed

I princippet mistes/frakendes det nederlandske statsborgerskab ikke, hvis dette indebærer, at den pågældende bliver statsløs, med mindre tilegnelse af det nederlandske statsborgerskab skete på baggrund af svig, afgivelse af en falske forklaring eller tilbageholdes af relevante oplysninger.

Ambassaden har været i kontakt med Carola Poortman, senior policy officer nationalitetslovgivning i Justits- og Sikkerhedsministeriet.

Haag / Ina Schaafsma

Julie Andresen

Fra: Frederik Due Rabenschlag <frerab@um.dk>
Sendt: 19. november 2018 10:46
Til: Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; Louise Hauberg Wilhelmsen; Thomas Viskum Lytken Larsen; JTFM; Tobi Line Marie Egelund; Vienna, Sagsbehandlere (INTERNAL) DL; Jeanette Hesselberg Mikkelsen
Emne: RE: Wien: Svar på instruktion om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. Østrig. (UM id: 3697008)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kære Signe,

Hermed uddybende svar fra **Østrig** – se nedenfor indsat m. rød skrift.

Venlig hilsen,
Frederik Due Rabenschlag

From: Signe Brink <SIB@uim.dk>
Sent: 26 October 2018 16:04
To: Frederik Due Rabenschlag <frerab@um.dk>
Cc: Nicolai Holm Larsen <nhl@uim.dk>; Louise Hauberg Wilhelmsen <lhw@uim.dk>; Thomas Viskum Lytken Larsen <thomla@um.dk>; JTFM <jtfm@um.dk>; Tobi Line Marie Egelund <tobieg@um.dk>; Vienna, Sagsbehandlere (INTERNAL) DL <vieambsagsbehandl@um.dk>; Jeanette Hesselberg Mikkelsen <jeamik@um.dk>
Subject: SV: Wien: Svar på instruktion om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. Østrig. (UM id: 3697008)

Kære Frederik

Tak for jeres bidrag. Udlændinge- og Integrationsministeriet har et par opklarende spørgsmål til de to afsnit vedrørende §§ 32 og 33.

Er det korrekt forstået:

- at frakendelse ifølge **§ 32** omfatter tilfælde, hvor en østrigsk statsborger indtræder i en fremmed stats militærtjeneste?
Ja.
- at frakendelse ifølge **§ 33, stk. 1** omfatter tilfælde, hvor en østrigsk statsborger indtræder i en fremmed stats tjeneste, og denne derved forvolder væsentlig skade på den østrigske stats interesser eller anseelse? Kan du komme det nærmere, hvad denne "tjeneste" kunne være?
Bestemmelsen omfatter enhver tjeneste for en fremmed stat, herunder som embedsmand eller overenskomstansat i anden funktion.
- at frakendelse ifølge **§ 33, stk. 2** omfatter tilfælde, hvor en østrigsk statsborger, der frivilligt for en organiseret bevæbnet gruppe i udlandet deltager i kamphandlinger i en væbnet konflikt, kan fratages sit østrigske statsborgerskab, såfremt vedkommende ikke bliver statsløs? I den forbindelse skal jeg høre, om sidstnævnte frakendelsesmulighed er eneste frakendelsesmulighed for fremmedkrigerne, dvs. fremmedkrigerne kan ikke bliver anset for at være omfattet af eksempelvis § 33, stk. 1? **Korrekt, såkaldte fremmedkrigere er ej omfattet af § 33, stk. 1, hvilket var årsagen til, at bestemmelsen i § 33, stk. 2, blev indført.** Og kan man med § 33, stk. 2 også frakende statsborgerskabet til børnene af fremmedkrigerne? **Nej.** Og hvilke internationale konventionerne er Østrig i den her forbindelse bundet af?
Ikke oplyst.

Hvordan skelner Østrig i det hele taget mellem, hvem der er omfattet af § 33, stk. 1 og § 33, stk. 2? **Se svar anført ovenfor.** Endeligt skal jeg høre i forhold til den administrative frakendelse, om frakendelse sker særskilt fra et eventuelt straffespørgsmål? Altså kan et østrigsk statsborgerskab frakendes efter § 33, stk. 2, uden der samtidig tages stilling til et eventuelt straffespørgsmål? **Det oplyses, at der som udgangspunkt også vil blive indledt en straffesag ved domstolene.**

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Signe Brink

Fuldmægtig

Indfødsretskontoret

Direkte telefon.: +45 61 98 36 68

E-mail: sib@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Departementet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Telefon: +45 6198 4000

E-mail: uim@uim.dk

www.uim.dk

Fra: Frederik Due Rabenschlag [<mailto:frerab@um.dk>]

Sendt: 22. oktober 2018 14:22

Til: UIM Hovedpostkasse; Signe Brink

Cc: Nicolai Holm Larsen; Louise Hauberg Wilhelmsen; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTfM); Tobi Line Marie Egelund; Sagsbehandlere (INTERNAL) DL; Jeanette Hesselberg Mikkelsen

Emne: Wien: Svar på instruktion om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. Østrig. (UM id: 3697008)

Wien, d. 22. oktober 2018

Svar på instruktion om afdækning af andre lands forståelse og anvendelse af relevante international forpligtelser på området for statsborgerskab. Østrig.

Det østrigske statsborgerskab kan i henhold til § 26 i lov om statsborgerskab (*Staatsbürgerschaftsgesetz*) tabes på følgende måder; ved 1) erhvervelse af et fremmed statsborgerskab, 2) indtrædelse i en fremmed stats militærtjeneste, 3) frakendelse samt ved 4) opgivelse.

Link til loven kan findes her: [Staatsbürgerschaftsgesetz](#)

I Østrig er frakendelse af statsborgerskab omfattet af lovens §§ 32-36. Håndhævelsen af reglerne om frakendelse af østrigsk statsborgerskab er i henhold til § 11 i den østrigske forfatning underlagt de østrigske Bundesländer, hvorfor en proces om frakendelse af statsborgerskab i Østrig i praksis indledes som en administrativ sag af den ansvarlige forvaltningsmyndighed i det pågældende Bundesland. Afgørelse i sagen træffes således ved administrativ afgørelse, som kan indbringes til forvaltningsdomstolen i det pågældende Bundesland (*Landesverwaltungsgericht*), hvilken afgørelse kan ankes til den nationale forvaltningsdomstolen (*Verwaltungsgerichtshof*), som udgør sidste instans.

Statsborgerskab kan frakendes, uanset hvordan dette måtte være erhvervet. Det gør således ingen forskel, om statsborgerskabet er erhvervet ved lov, fødsel, etc. Efter omstændighederne kan afgørelse om frakendelse af statsborgerskab også omfatte ægtefælle og børn.

Frakendelse af statsborgerskab skal som udgangspunkt ske, såfremt en østrigsk statsborger indtræder i en fremmed stats tjeneste (i andre tilfælde end militærtjeneste, jf. § 32), og denne derved forvolder væsentlig skade på den østrigske stats interesser eller anseelse, jf. § 33, stk. 1.

Fremmedkrigere er omfattet af § 33, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at statsborgerskab udelukkende kan fratages, såfremt dette ikke medfører statsløshed (der henvises til gældende konventioner vedr. statsløshed, bem.).

Det østrigske statsborgerskab tabes som udgangspunkt ex lege i tilfælde af, at personer erhverver et andet (fremmed) statsborgerskab uden på forhånd at have modtaget tilladelse til at beholde det østrigske, jf. § 27, stk. 1. Det skal bemærkes, at dette i øjeblikket udgør et aktuelt indenrigspolitisk tema for så vidt angår herboende tyrkere med dobbeltstatsborgerskab.

Ambassaden har været i kontakt med Dr. Eva Pflieger, sagsbehandler i kontoret for statsborgerskab m.v. i herværende indenrigsministerium.

Frederik Due Rabenschlag

Til: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin (beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)

Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk)

Fra: Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk)

Titel: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018.

Sendt: 15-10-2018 15:02:53

Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab med frist den 15. november 2018.

Der søges information om **Belgien, Holland, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Luxembourg, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** forståelse og anvendelse på området.

Til ambassaderne i Bruxelles, Haag, Dublin, Wien, Rom, Paris, Warszawa, Berlin, London, Stockholm, Oslo, Madrid, Lissabon, Helsinki, Canberra, Ottawa samt Washington

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ovenstående ambassader om at belyse de nationale myndigheder i ovenstående landes forståelse og anvendelse af frakendelse af statsborgerskab, herunder i lyset af relevante internationale forpligtelser:

Regeringen har den 29. juni 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

I den forbindelse er aftaleparterne blevet enige om, at der skal foretages en afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse med henblik på generelt at undersøge, om der er mulighed for i højere grad end i dag at frakende dansk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således anmode om svar på, hvilke nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammerne for frakendelse af statsborgerskab i landet, herunder om frakendelse kan ske betinget, ex lege (dvs. automatisk ifølge lov), og om der gælder særlige regler om frakendelse af statsborgerskab – eksempelvis, at det kan ske in absentia (dvs. uden tiltalte deltager i domsforhandlingen) – i forhold til såkaldte fremmedkrigere eller andre grupper. Ministeriet skal i den forbindelse anmode om svar på, i hvilke situationer frakendelse kan blive aktuelt – f.eks. ved svig og kriminalitet, samt hvilke frakendelsesmuligheder, der er for statsløse.

Endvidere skal Udlændinge- og Integrationsministeriet anmode om svar på, om der er mulighed for at frakende statsborgerskab, uanset hvordan statsborgerskabet er erhvervet, herunder ved naturalisation (dvs. ved lov), fødsel, erklæring mv.

Endelig skal ministeriet anmode om svar på, hvordan frakendelse sker i praksis, herunder om det sker administrativt, ved dom eller andet, herunder om en frakendelse også vil omfatte den pågældendes børn.

Andre relevante aspekter af frakendelsesspørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

Ambassaderne anmodes om at sende svar på instruktionen senest 15. november 2018. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhw@uim.dk, thomla@um.dk, jtfm@um.dk og undertegnede tobieg@um.dk

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til Nicolai Holms Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

Med venlig hilsen,
Tobi Line Egelund

TOBI LINE MARIE DANSTRØM EGELUND / TOBIEG@UM.DK

FULDMÆGTIG / JTFM

DIREKTE 33921536

UDENRIGSMINISTERIET

ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K

TLF. +45 3392 0000

Julie Andresen

Fra: Christina Hjorth Korup <chrkor@um.dk>
Sendt: 16. november 2018 13:43
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Søren Halskov; Jeppe Sunddal Conradsen; Jesper Fritz Schou-Knudsen; Dan Brømsøe Termansen; Lone Skak-Nørskov; Alexandra Christine Johansen; Stefan Wolf Clausen; Thomas Vikner; Rasmus Fries Sørensen; Tobias Pichard Christensen; Bertel Dons Christensen; Peter Skøtt; Christian Vogel; Peter Toftlund; Marlene Vincentz Jensen; Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; Berlin Indberetning; Friis Arne Petersen; Dennis Pedersen
Emne: Berlin: Forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. Svar på instruktion. (UM id: 3769225)
Vedhæftede filer: Email ankommen Dänische Botschaft Fragen zur Aberkennung der deutschen Staatsbürgerschaft.eml; Tysk statsborgerskabslov på eng..pdf

Berlin: Forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab

Ref. JTFM-instruktion af 15. oktober 2018

(Besvarelse fsva. Schweiz eftersendes).

Svar fra det tyske indenrigsministerium følger i ambassaden egen oversættelse. Det originale svar vedlægges.

Tysk ret opererer ikke med en "frakendelse" af det tyske statsborgerskab, fx i et bestemt tidsrum eller i betinget form, in absentia eller for særlige grupper. Iht. den tyske grundlovs art. 16, afsnit 1 må det tyske statsborgerskab ikke tilbagekaldes. En "frakendelse" af tysk statsborgerskab ville ikke være forenelig med art. 15 nr. 2 i Menneskerettighedserklæringen af 10. december 1948 og ej heller med art. 4 litra c) i EU-traktaten af 6. november 1997 om statsborgerskab, ifølge hvilke der ikke må ske en vilkårlig frakendelse af statsborgerskab.

Ifølge Art. 16 afsnit 1 i den tyske grundlov er et tab af tysk statsborgerskab ved lov dog mulig. Tabet af det tyske statsborgerskab må kun udvirkes mod den berørtes vilje, hvis den berørte ikke derved bliver statsløs. I § 17 i den tyske statsborgerskabslov (vedlægges i officiel engelsk oversættelse) oplistes de grunde, der kan føre til et tab af statsborgerskab (parenteser henviser til denne lov):

- ophør ved anmodning (§§ 18-24)
- erhvervelse af udenlandsk statsborgerskab (§ 25, undtaget for andre EU-borgere og schweizere eller ved godkendelse af en anmodning om bibeholdelse af tysk statsborgerskab)
- for dobbelte statsborgere: afkaldserklæring
- ved at man adopteres af en udlænding (§ 27)
- for dobbelte statsborgere: frivillig indtræden i en fremmed stats styrker uden at det er hjemlet i en gensidig, bilateral aftale eller uden der er opnået tilladelse fra det tyske forsvarsministerium
- for dobbelte statsborgere med tredjelandsstatsborgere med optionspligt (dvs. som ikke er opvokset i Tyskland) og som har erhvervet tysk statsborgerskab i kraft af fødsel i Tyskland af udenlandske forældre
- erklæring til fordel for det udenlandske statsborgerskab eller videreførelse af det udenlandske statsborgerskab uden indhentet tilladelse til bibeholdelse af det tyske statsborgerskab (§ 29).

Sammenholdt med bestemmelserne i den tyske grundlovs art. 16 afsnit 1, ifølge hvilke tabet af tysk statsborgerskab ikke må indtræde imod den berørtes vilje, skal der anlægges en stram fortolkningen for de ovenfor nævnte undtagelser i statsborgerskabslovens § 17 (tilbagekaldelse af en ulovlig tildeling af indfødsret eller ulovlig bibeholdelse, jf. § 35).

Iht. § 35 i statsborgerskabsloven kan en ulovlig tildeling af indfødsret eller en ulovlig bibeholdelse tilbagekaldes, hvis det er sket som følge af svigfuldt bedrag, ved fremsættelse af trusler eller bestikkelse eller ved forsætlig angivelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, der var væsentlige

for afgørelsen. Tilbagekaldelsen af en sådan ulovlig tildeling af indfødsret eller bibeholdelse står i reglen ikke i modsætningsforhold til, at den berørte derved bliver statsløs. Tilbagekaldelsen må kun ske indtil fem år efter den ulovlige tildeling af indfødsret eller bibeholdelsesaccept. En tilsneget ulovlig tildeling af indfødsret tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft. For det tilfælde, at tilbagekaldelsen har konsekvenser for retmæssigheden af statsborgerskabstildeling eller bibeholdelsestilladelse for en tredjeperson, vil der blive truffet en individuel afgørelse baseret på skøn. Særligt vil det blive afvejet, om tredjepersonen deltog i det svigefulde bedrag, i truslerne eller bestikkelsen eller den forsætlige fremsættelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, sammenholdt med personens beskyttelsesværdige interesser, særligt ifm. med barnets tarv. Tilbagekaldelsen sker i form af myndighedens forvaltningsafgørelse, som kan anfægtes for en domstol. Tabet af tysk statsborgerskab indtræder ved lov, når afgørelsen ikke længere kan anfægtes. Tabet berører jf. § 17 ikke de personer, der ved lov har opnået afledt tysk statsborgerskab, hvis disse personer er over fem år gamle (fx børn af den berørte, som via fødsel har opnået tysk statsborgerskab ved afstammingsprincippet).

Bestemmelsen i § 35 er forenelig med Forbundsforfatningsdomstolens retspraksis, ifølge hvilken en retsorden, der er baseret på seriøsitet, ikke belønner en krænkelse af sig selv. En sådan retsorden ville i så fald skabe incitament til lovbrud, diskriminere lovlydig adfærd og dermed undergrave forudsætningerne for sin egen virkning. Bestemmelsen er også forenelig med folkeretten. Således tillader art. 7 afsnit litra b) i forbindelse med afsnit 3 i EU-traktaten om statsborgerskab af 6. november 1997 tabet af statsborgerskab i en medlemsstat, hvis erhvervelsen af medlemsstatens statsborgerskab er sket ved svigefuld adfærd, fremsættelse af usande oplysninger eller ved hemmeligholdelse af en afgørende information, der kan tilskrives ansøgeren. Tilsvarende gælder også iht. art. 8 afsnit 8 litra b) i forbindelse med afsnit 4 i traktaten om mindskelse af statsløshed af 30. august 1961.

Ifølge regeringsaftalen mellem CDU, CSU og SPD skal der tilføjes et nyt forhold i statsborgerskabsloven, der også kan medføre tab af tysk statsborgerskab. Tyskere, der også er i besiddelse af endnu et statsborgerskab, skal kunne miste det tyske statsborgerskab, hvis det kan bevises, at de har deltaget i kamphandlinger for et terrormilits i udlandet. Denne bestemmelse er endnu ikke tilføjet. Art. 7 afsnit 1 litra d) i forbindelse med afsnit 3 i den europæiske traktat om statsborgerskab af 6. november 1997 giver en medlemsstat lov til at fratage statsborgerskab iht. denne stats egen lovgivning, hvis der er tale om adfærd, som i alvorlig grad er skadelig for statens væsentlige interesser, og hvis den berørte derved ikke bliver statsløs.

Kilde: Specialkonsulent Dieter Falkenhof i indenrigsministeriets kontor for statsborgerskab og indfødsret.

Ambassaden Berlin / Christina Hjorth Korup

Julie Andresen

Fra: Maiju Karoliina Kivinen <maikiv@um.dk>
Sendt: 9. november 2018 10:37
Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund
Emne: Helsinki: Svar på instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. (UM id: 3747284)

Opfølgingsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

Case nr: 2018-38496

Embassy in **Helsinki**

Summary

- *The Finnish Constitution and the Finnish Nationality Act of 2003 regulate the deprivation of citizenship in Finland. The most important international obligations are the 1961 Convention on the Reduction of Statelessness and the 1997 European Convention on Nationality.*
- *A loss of citizenship can take place on the basis of providing false information.*
- *A child may lose the citizenship that he or she has acquired on the basis of his or her father's citizenship if the father loses his citizenship or if paternity has been annulled.*
- *A citizen who also holds the citizenship of another State retains Finnish citizenship at the age of 22 years only if he or she has a sufficient connection with Finland.*
- *It is not possible to deprive citizenship of a person with no other citizenship.*
- *Finnish citizenship cannot be lost based on a criminal offence, unless it is an earlier criminal offence that could have prevented the person from acquiring the citizenship.*
- *The decision on deprivation is made by the Finnish Immigration Service Migri. When it has do with retaining citizenship at 22, the deprivation takes places automatically based on law if the person does not have sufficient connection with Finland and has the citizenship of another state.*
- *In abstentia decisions can only be made in cases where the grounds for losing citizenship is that the person in question does not have sufficient connection with Finland.*
- *A person can lose his or her citizenship acquired at birth or by declaration if paternity has been annulled. Citizenship can be deprived of a person who has provided false information and has acquired his or her citizenship by declaration or application.*
- *A new Government proposal aims to amend the Nationality Act so that a person guilty of certain offences could lose his or her Finnish citizenship.*

Details

Which national rules and international obligations regulate the deprivation of citizenship in Finland?

- According to Section 5 of **the Finnish Constitution**, a child acquires Finnish citizenship at birth and through the citizenship of his or her parents, as provided in more detail by an Act. Citizenship may also be granted upon notification or application, subject to the criteria determined by an Act. No one can be divested of or released from his or her Finnish citizenship

except on grounds determined by an Act and only if he or she is in possession of or will be granted the citizenship of another State.

- **The Nationality Act (359/2003), Sections 4, 32, 33, and 34**
- When it comes to citizenship, the most important international obligations include the 1961 Convention on the Reduction of Statelessness and the 1997 European Convention on Nationality.

Under which conditions is it possible to deprive a person of citizenship in Finland?

- A loss of citizenship can take place on the basis of providing false information. According to the **Nationality Act, Section 33**, if a person has provided such false or misleading information on his or her person or other false or misleading information the knowledge of which would have resulted in refusing Finnish citizenship, or withheld such a relevant circumstance which would have had the same effect, a decision may be made to the effect that the person loses the Finnish citizenship which he or she has acquired on application or by declaration. If a child has acquired Finnish citizenship together with a person referred to above, or if the citizenship of a person referred to above has been a requirement for the child to acquire Finnish citizenship, a decision on loss of citizenship may also be made with regard to the child. A child cannot lose Finnish citizenship if the child's parent is a Finnish citizen, however. The decision on losing citizenship is based on an overall consideration of the person's situation. In the assessment, account is also taken of the culpability of the act and the circumstances in which it is committed, and of the ties with Finland of the person who has made the application or declaration. With regard to a child, account shall also be taken of the child's age and ties with Finland. A decision on the loss of citizenship cannot be made if more than five years have passed since a decision was made on the application or declaration for the acquisition of Finnish citizenship. If, however, proceedings concerning a loss of citizenship have commenced before five years have passed since a decision on citizenship was made, a decision may be made even after this.
- According to the **Nationality Act, Section 32**, if the husband's paternity has been annulled or if a claim which has resulted in his paternity being annulled has been brought before the child has reached the age of five years, or if an established paternity has been annulled or a claim which has resulted in the annulment of paternity has been brought within five years of establishing paternity, a decision may be made to the effect that the child loses the Finnish citizenship which he or she has acquired on the basis of his or her father's citizenship. A decision on this is based on an overall consideration of the child's situation. In the assessment, particular account shall be taken of the child's age and ties with Finland.
- According to **the Nationality Act, Section 33**, a Finnish citizen who also holds the citizenship of a foreign State retains Finnish citizenship at the age of 22 years only if he or she has a sufficient connection with Finland. A sufficient connection is deemed to exist, if:
 - 1) the person was born in Finland and his or her municipality of residence referred to in the Municipality of Residence Act (201/1994) is in Finland when he or she reaches the age of 22 years;
 - 2) the person's municipality of residence has been in Finland or he or she has been permanently resident and domiciled in Iceland, Norway, Sweden or Denmark for a minimum of seven years in all before he or she has reached the age of 22 years; or
 - 3) the person has, after reaching the age of 18 but before reaching the age of 22 years:
 - a) given notice in writing to a Finnish diplomatic mission or a consulate or the Register Office of his or her wish to retain Finnish citizenship (28.11.2014/971);
 - b) applied for or been issued with a Finnish passport or identity card (25.8.2016/668);
 - c) completed or is completing military or civil service in Finland (194/1995); or
 - d) acquired Finnish citizenship through application or declaration.

Is it possible to deprive citizenship of a person with no other citizenship (stateless persons)?

- No, it is not possible. Both the Finnish Constitution (Section 5) and the Nationality Act cover this issue. According to the Nationality Act, Section 4, the provisions of the Act on the loss of and

release from citizenship must not be applied if, as a consequence of the application of these provisions, a person were to become stateless.

Can deprivation take place if a conditional sentence for a criminal offence becomes an unconditional sentence?

- According to the Nationality Act currently in force, Finnish citizenship cannot be lost based on a criminal offence, unless it is an earlier criminal offence that could have prevented the person from acquiring the citizenship but the person has provided false or misleading information regarding the matter. (Section 33)

Does deprivation of citizenship take place automatically (ex lege) or through a separate court decision?

- The decision on deprivation of citizenship based on the Nationality Act, Section 32 (providing false information) and Section 33 (annulment of paternity) is made by the Finnish Immigration Service Migri. An appeal on the decision may be made to the Administrative Court.
- When the situation has to do with retaining citizenship when turning 22 (Section 34), the deprivation takes place automatically based on law if the person does not have sufficient connection with Finland and he or she has the citizenship of another state. In these cases, the Immigration Service informs the person in question of the risk of losing citizenship.

Are there any specific rules that apply to deprivation – for example in absentia decisions – when it comes to e.g. foreign fighters?

- In absentia decisions can only be made in cases where the grounds for losing citizenship is that the person in question does not have sufficient connection with Finland.

Is it possible to deprive citizenship regardless of how the citizenship has been acquired (naturalisation, birth, or declaration)?

- According to the Nationality Act, a person can lose his or her citizenship acquired at birth or by declaration if paternity has been annulled. Citizenship can be deprived of a person who has provided false information and has acquired his or her citizenship by declaration or application.

How does deprivation work in practice, including whether this happens administratively, through a court judgement, or otherwise? Can deprivation also apply to the person's children?

- The decision on deprivation of citizenship is made by the Finnish Immigration Service Migri. An appeal on the decision may be made to the Administrative Court.
- If a child has acquired citizenship together with his or her parents or if a parent's citizenship has been a prerequisite for the child's Finnish citizenship, the child can lose his or her citizenship. A child cannot lose his or her Finnish citizenship if one of his or her parents is a Finnish citizen. (Section 33)

Are there any other relevant aspects regarding the question of deprivation of citizenship in Finland?

- A government proposal to amend the Nationality Act has been drafted in Finland. The proposal is set to be submitted for the Finnish Parliament's consideration in the beginning of December 2018.
- The proposal aims to amend the Act so that a person guilty of certain offences could lose his or her Finnish citizenship. Such offences would include treason, high treason, or terrorist offences aimed against the vital interests of Finland, for which the most severe sentence is at least eight years in prison and for which the actual sentence is at least five years in prison or a so-called combined sentence of prison-time and supervision. The deprivation of citizenship could only apply to persons who also have the citizenship of another state and have sufficient connections to said state. A native Finnish citizen could also lose his or her citizenship based on the above criteria. A child could not lose his or her citizenship because his or her parent(s) has/have lost citizenship on the grounds of committing an offence. Citizenship could not be lost based on an offence committed while under 18 years of age. The decision on deprivation would be made based on a criminal sentence that has acquired legal effect. Deprivation could take place only

based on an offence committed after the new law has entered into force. The decision would be made by the Immigration Service. It would be possible to appeal against the decision in the Administrative Court.

- https://intermin.fi/en/artikkeli/-/asset_publisher/terrorismirikokseen-syyllystynyt-kaksoiskansalainen-voisi-jatkossa-menettaa-suomen-kansalaisuutensa

An English version of the Finnish Nationality Act can be accessed here:

https://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/2003/en20030359_20070974.pdf

[The Embassy has been in contact with Tiina Sinkkanen, Senior Adviser for Legislative Affairs at the Finnish Ministry of the Interior.]

Helsinki / Maiju Kivinen

Fra: Nuala Clare Fogde <nuafog@um.dk>
Sendt: 21. november 2018 16:13
Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet; Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; Signe Brink; Nicolai Holm Larsen
Cc: Karsten Vagn Nielsen; Uta von Fintel
Emne: BRUXELLES: Svar på anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab: Belgien (UM id: 3783292)

BRUXELLES: Svar på anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab: Belgien

Ambassaden har d.d. modtaget nedenstående svar på de tilsendte spørgsmål fra det belgiske Justitsministeriums nationalitetsafdeling:

-

First, it should be recalled that there are two ways of acquiring Belgian nationality: the attribution of Belgian nationality to minors (Articles 8 to 12 of the Code of Belgian nationality, hereinafter referred to as CBN) and the acquisition of Belgian nationality by adult foreigners (by declaration of nationality according to Articles 12 bis, 15 and 17, or by naturalization according to Articles 18 to 21 CBN).

The cases of loss of Belgian nationality are dealt with in Chapter IV of the Code of Belgian nationality.

There are two categories of loss of Belgian nationality:

1. Voluntary losses

The loss by voluntary renunciation is provided for in Article 22, §1, 2°, CBN: a Belgian citizen of 18 years of age may renounce Belgian nationality if they have a foreign nationality, or acquire or reacquire it through the effect of the declaration.

2. Involuntary losses

2.1 Ex lege losses

- Loss by adoption by a foreign national (Article 22, §1, 4°, CBN): a child (unemancipated and under 18 years of age) adopted by a foreign national or by foreign nationals shall lose Belgian nationality if he/she acquires the nationality of both adopters or of one of them through the effect of the adoption or if he/she already has this nationality. He/She shall not lose Belgian nationality if one of the adopters is Belgian or if the parent who is the spouse of the foreign adopter is Belgian.
- Loss from prolonged residence abroad (Article 22, §1, 5°, CBN): a Belgian citizen born abroad shall lose Belgian nationality when they have had their principal and continuous residence abroad between the ages of eighteen and twenty-eight years old, when they do not exercise any function abroad entrusted to them by the Belgian government and when they have not made a declaration, before reaching the age of twenty-eight years old, according to which they wish to keep their Belgian nationality.
- Loss as a collective consequence of a voluntary renunciation or of a prolonged residence abroad (Article 22, §1, 3° and 6°, CBN): a child (unemancipated and under 18 years of age) shall lose Belgian nationality as a collective consequence if one of their parents or adopters or both of

them lose(s) Belgian nationality via a renouncement declaration or from a prolonged residence abroad.

Losses of Belgian nationality apply automatically by operation of law. An administrative or judicial decision is therefore not required. However, these losses of nationality do not apply to the Belgian citizen who would become stateless as a result of such loss. They do not take into account the way the person concerned acquired Belgian nationality.

2.2 **Loss by deprivation of nationality**

Common remarks on the cases of deprivation

Only a – criminal or civil – court may deprive a person of their Belgian nationality in the cases listed exhaustively in Articles 23 et seq. (see below).

The judge will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless. The judge takes into account the possible consequences of a deprivation of Belgian nationality in the specific case, taking into account the fundamental rights and freedoms guaranteed by the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and by international commitments undertaken by Belgium regarding statelessness.

This principle is not applicable if the person concerned has fraudulently acquired Belgian nationality. In other words, the person concerned can only become stateless under this particular circumstance. However, even in such a case, the judge will grant the person concerned a reasonable period to try to recover the nationality of their country of origin.

The decision of deprivation has no impact on the nationality of the spouse or on the nationality of the children of the person concerned.

Cases of deprivation provided for by law

- *In the event of fraudulent conduct or of serious failure to comply with the obligations as a Belgian citizen (Article 23 CBN)*

The action for deprivation is pursued before the court of appeal.

Such deprivation cannot be pronounced against Belgian citizens who had been granted Belgian nationality by adoption (Article 9 CBN), by blood (Article 8 CBN) or if they hold this nationality as "second- and third-generation immigrants" (Articles 11 and 11bis CBN). The court will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless. The person deprived of their nationality can reacquire their Belgian nationality only by naturalization.

- *In the event of a criminal conviction or for having obtained Belgian nationality on the basis of a marriage of convenience annulled by court (Article 23/1 CBN)*

Convictions that may result in a deprivation of Belgian nationality are strictly laid down in Article 23/1 CBN.

The criminal judge will order the deprivation at the request of the public prosecutor's office. Such deprivation cannot be pronounced against Belgian citizens who had been granted Belgian nationality by adoption (Article 9 CBN), by blood (Article 8 CBN) or if they had been granted this nationality as "third-generation immigrants" (children born in Belgium to parents born in Belgium).

The person concerned must:

* either have been sentenced to imprisonment of at least five years without suspended prison sentence for one of the offences laid down in Article 23/1, §1, 1°,

* or have been sentenced to imprisonment of at least five years without suspended prison sentence for an offence, the commission of which has obviously been facilitated by the possession of Belgian nationality,

* or have acquired Belgian nationality by marriage annulled on the grounds of marriage of convenience.

The court will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless.

The person deprived of their nationality can reacquire their Belgian nationality only by naturalization.

- *In the event of a criminal conviction for acts of terrorism (Article 23/2)*

Article 23/2 specifically refers to terrorist offences. The person concerned must have been sentenced to imprisonment of at least five years without suspended prison sentence for one of the terrorist offences referred to in Book II, Title 1ter, of the Criminal Code.

The criminal judge will order the deprivation at the request of the public prosecutor's office. Such deprivation cannot be pronounced against Belgian citizens who had been granted Belgian nationality by adoption, by blood, or if they had been granted this nationality as third-generation immigrants.

The judge will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless.

The person deprived of their nationality can reacquire their Belgian nationality only by naturalization.

Kilde: Jennifer Schira, Attachée i det belgiske Justitsministeriums nationalitetsafdeling, generaldirektorat for lovgivning og grundlæggende rettigheder og friheder.

Ambassaden Bruxelles/Nuala Clare Fogde

Til: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin (beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)

Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk)

Fra: Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk)

Titel: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018.

Sendt: 15-10-2018 15:02:53

Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab med frist den 15. november 2018.

Der søges information om **Belgien, Holland, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Luxembourg, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** forståelse og anvendelse på området.

Til ambassaderne i Bruxelles, Haag, Dublin, Wien, Rom, Paris, Warszawa, Berlin, London, Stockholm, Oslo, Madrid, Lissabon, Helsinki, Canberra, Ottawa samt Washington

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ovenstående ambassader om at belyse de nationale myndigheder i ovenstående landes forståelse og anvendelse af frakendelse af statsborgerskab, herunder i lyset af relevante internationale forpligtelser:

Regeringen har den 29. juni 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

I den forbindelse er aftaleparterne blevet enige om, at der skal foretages en afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse med henblik på generelt at undersøge, om der er mulighed for i højere grad end i dag at frakende dansk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således anmode om svar på, hvilke nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammerne for frakendelse af statsborgerskab i landet, herunder om frakendelse kan ske betinget, ex lege (dvs. automatisk ifølge lov), og om der gælder særlige regler om frakendelse af statsborgerskab – eksempelvis, at det kan ske in absentia (dvs. uden tiltalte deltager i domsforhandlingen) – i forhold til såkaldte fremmedkrigere eller andre grupper. Ministeriet skal i den forbindelse anmode om svar på, i hvilke situationer frakendelse kan blive aktuelt – f.eks. ved svig og kriminalitet, samt hvilke frakendelsesmuligheder, der er for statsløse.

Endvidere skal Udlændinge- og Integrationsministeriet anmode om svar på, om der er mulighed for at frakende statsborgerskab, uanset hvordan statsborgerskabet er erhvervet, herunder ved naturalisation (dvs. ved lov), fødsel, erklæring mv.

Endelig skal ministeriet anmode om svar på, hvordan frakendelse sker i praksis, herunder om det sker administrativt, ved dom eller andet, herunder om en frakendelse også vil omfatte den pågældendes børn.

Andre relevante aspekter af frakendelsesspørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

Ambassaderne anmodes om at sende svar på instruktionen senest 15. november 2018. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhw@uim.dk, thomla@um.dk, jtfm@um.dk og undertegnede tobieg@um.dk

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til Nicolai Holms Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

Med venlig hilsen,
Tobi Line Egelund

TOBI LINE MARIE DANSTRØM EGELUND / TOBIEG@UM.DK
FULDMÆGTIG / JTFM
DIREKTE 33921536

UDENRIGSMINISTERIET
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 3392 0000

Julie Andresen

Fra: Martin Ellehøj <marell@um.dk>
Sendt: 15. november 2018 16:22
Til: Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; Louise Hauberg Wilhelmsen; Thomas Viskum Lytken Larsen; Tobi Line Marie Egelund; JTFM; Uffe Balslev
Emne: Re: SV: **Dublin:** Frakendelse af statsborgerskab i Irland (UM id: 3754383)

Kære Signe

Jeg har fulgt op over for min samtalepartner for at få afklaret spørgsmålet. I den konkrete sag er vedkommende dømt for medlemskab af en terrororganisation (ISIL) i USA.

Der er tale om denne person: https://en.m.wikipedia.org/wiki/Ali_Charaf_Damache

Teoretisk vil Irland kunne frakende statsborgerskabet for en terrorist uden dom. Såfremt der er solide beviser på, at vedkommende har svigtet sin loyalitet over for den irske stat, f.eks. ved at udbrede propaganda for IS på nettet, vil statsborgerskabet på baggrund heraf kunne frakendes. Det vil dog formentlig ikke være muligt at gøre dette pba oplysninger fra kilder, som ikke kan offentliggøres (fra efterretningstjenesterne) da den nævnte undersøgelseskomité skal kunne tage stilling til sagen.

Mvh Martin

Sendt fra min iPhone

Den 15. nov. 2018 kl. 13.11 skrev Signe Brink <SIB@uim.dk<mailto:SIB@uim.dk>>:

Kære Martin

Tak for jeres svar.

Er det korrekt forstået, at den pågældende person – i den konkrete sag vedrørende frakendelse, der relaterer sig til terror, som du nævner til sidst – kan blive frakendt sit statsborgerskab, uden pågældende er dømt for terror? Eller er den pågældende dømt for terror i udlandet?

Med venlig hilsen

Signe Brink
Fuldmægtig
Indfødsretskontoret
Direkte telefon.: +45 61 98 36 68
E-mail: sib@uim.dk<mailto:sib@uim.dk>

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Departementet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon: +45 6198 4000
E-mail: uim@uim.dk<mailto:uim@uim.dk>
www.uim.dk<https://urldefense.proofpoint.com/v2/url?u=http-3A__www.uim.dk_d=DwMGaQ&c=TetzAZAhVsko12xaT-KIa3n01u3Wp4WlyD-

BXEVx9_hZ47o99lwGOI4RKAKT0Qeu&r=ifmnuonAsEjy5tLLd0o5IQ&m=s4NnR1-9buwi1W8nNvjEvzWdlw9mRI75j_3EVy-Elts&s=EWk0p4HawOo4X38JTuoZfeXQaySpLIPQcWIWXZLUZcU&e=>

Fra: Martin Ellehøj [mailto:marell@um.dk]

Sendt: 12. november 2018 15:06

Til: UIM Hovedpostkasse; Signe Brink

Cc: Nicolai Holm Larsen; Louise Hauberg Wilhelmsen; Thomas Viskum Lytken Larsen; Tobi Line Marie Egelund; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Uffe Balslev

Emne: Dublin: Frakendelse af statsborgerskab i Irland (UM id: 3754383)

Dublin: Frakendelse af statsborgerskab i Irland

Irlands lovgivning om frakendelse af statsborgerskab følger af den irske nationalitets- og statsborgerskabslov fra 1956.

Målgruppe

Kun borgere, som har opnået statsborgerskab ved naturalisation, kan få frakendt deres statsborgerskab.

Børn mister ikke automatisk statsborgerskabet, hvis deres forældre gør det.

Også statsløse kan i udgangspunktet få frakendt deres irske statsborgerskab, idet afgørelsen om frakendelse dog under alle omstændigheder vil skulle tage hensyn til en proportionalitetsbetragtning.

Årsager til frakendelse

Følgende kan medføre frakendelse:

1. Svig i forbindelse med ansøgningen om naturalisation.
2. Forbrydelser mod nationens sikkerhed eller statens interesser
3. Medlemskab af fremmede magters militær eller organisationer i øvrigt, som truer nationens sikkerhed (f.eks. terror).
4. Opnåelse af andet statsborgerskab ved naturalisation.
5. Frasigelse af statsborgerskab (ved erhvervelse af andet statsborgerskab)
6. Bopæl uden for Irland i 7 år eller længere (krav om årlig registrering, hvis bosat i udlandet).

Procedure for frakendelse

Beslutning om frakendelse af statsborgerskab træffes af justitsministeren.

Borgeren modtager udkastet til afgørelse i partshøring. Såfremt borgeren er uenig i afgørelsen, kan borgeren bede om, at der nedsættes en undersøgelseskomité. Undersøgelseskomitéen afgiver beretning til justitsministeren, hvorefter denne træffer endelig afgørelse. Der er ikke videre ankemulighed, men borgeren kan altid indbringe forvaltningsafgørelser for de almindelige domstole.

Hvis borgeren ikke svarer på partshøringen inden 3 måneder, træffes der afgørelse på det foreliggende grundlag.

Statsborgerskab kan frakendes in absentia, men det er en forudsætning, at borgeren modtager afgørelsen i partshøring. Hvis afgørelsen ikke kan sendes til borgeren med anbefalet post eller i øvrigt forkyndes, kan der ikke træffes afgørelse om frakendelse.

Omfang

Siden 1956 har 4 (fire) borgere fået frakendt deres statsborgerskab, i tre af tilfældene frivilligt.

Siden 2015 er der dog blevet iværksat et stort antal sager om frakendelse, og der er pt. 200 sager, som afventer endelig afgørelse. Der er endelig blevet nedsat en undersøgelseskomité til behandling af sagerne (de fleste har anmodet om at få deres sag behandlet hér), og de første indstillinger til ministeren herfra forventes i december 2018. Der er med andre ord tale om et i praksis helt nyt område for Irland.

Størstedelen af sagerne relaterer sig til svig i forbindelse med ansøgningerne. En enkelt sag relaterer sig til terror: Pågældende er fængslet i udlandet, fængselsinspektøren har indvilget i at forkynde afgørelsen for vedkommende, og det forventes derfor at afgørelsen om frakendelse af statsborgerskab kan gennemføres in absentia.

Dublin/Martin Ellehøj

Ambassaden har talt med Raymond Murray, souschef i det irske justitsministerium med ansvar for spørgsmål om statsborgerskab.

Julie Andresen

Fra: Rebecca Anna Reichherzer <rebbe@um.dk>
Sendt: 15. november 2018 16:14
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Birgit Pedersen Piccirillo; Laura Skøt; Peter Nicolai Mentz; Tore Keller; Nina Handlos Thomassen; Line Nybo Hall; Kristian Rasmussen; Rune Wolfhagen; Peter Emil Engedal; Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; Kirsten Malling Biering
Emne: **PARIS.** Afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. (UM id: 3767523)

Paris. Afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

Ref. JTFM-instruktion af 18. oktober 2018

F2: 2018-38496

Beskrivelsen af de franske regler ift. frakendelse af statsborgerskab nedenfor er baseret på svar modtaget fra Jean-Luc Guillemoto, kontorchef for adgang til fransk statsborgerskab, i generaldirektionen for udlændinge i det franske indenrigsministerium.

Juridisk ramme for frakendelse af statsborgerskab og administrativ procedure

Frakendelsen af statsborgerskab er hjemlet i artiklerne 25 og 25-1 i den franske civillovbog (code civil), og proceduren herfor er præciseret i artikel 61 og 63 i dekret 93-1362 af den 30. december 1993.

Retsgrundlag

Frakendelsen af det franske statsborgerskab kan således ske under følgende betingelser:

- Muligheden for frakendelse omfatter kun de franskmænd, der har erhvervet statsborgerskabet ved naturalisation eller ved erklæring. Reglerne om frakendelse af statsborgerskab finder aldrig anvendelse ift. personer, der har fransk statsborgerskab ved lov (ius soli eller ius sanguinis), jf. artikel 18 s og 19 s i den franske civillovbog. Frakendelse må ikke føre til, at vedkommende bliver statsløs;
- Frakendelsen kan kun ske baseret på følgende fire grunde:
 - Dom for kriminalitet eller en lovovertrædelse, der er imod nationens fundamentale interesser eller en lovovertrædelse, der kan karakteriseres som en terrorhandling
 - Dom for kriminalitet eller en lovovertrædelse, der er oplyst i kapitel 2 i bog 3 under titel 4 i den franske straffelov. Der er tale om lovovertrædelser begået af en offentlig ansat i embeds medfør, herunder korruption, magtmisbrug, misbrug af offentlige midler.
 - Dom for at unddrage sig værnepligten/social tjeneste jf. forpligtelserne i "code du service national".
 - "Landsskadelig virksomhed": En person der til fordel for en fremmed stat har handlet på en måde, der ikke er forenelige med franske interesser (fx spionage).

Processuelle regler

Derudover skal følgende processuelle regler være overholdt:

- Overholdelse af to frister (frakendelsen kan kun ske inden for de første 10 år efter erhvervet af statsborgerskabet og i en periode på 10 år efter at lovovertrædelsen jf. ovenfor blev begået)
- Overholdelse af kontradiktionsprincippet
- Konsultativ høring af Conseil d'Etats (landets højeste administrative domstol)

Ikrafttræden

Frakendelsen sker ved udstedelse af et dekret underskrevet af premierministeren og af indenrigsministeren.

Frakendelsesdekretet gælder fra den dag, det bliver underskrevet. Personen mister altså det franske statsborgerskab med virkning samme dag. Dette betyder, at personen beholder sine statsborgerlige rettigheder indtil frakendelsesdekretet er offentliggjort i lovtidende JORF, jf. artikel 63 i dekret 93-1362.

Frakendelse in absentia

Der er ingen regler, der forhindrer frakendelse af statsborgerskabet i fraværet af den berørte person, jf. art. 25 i civillovbogen. Tværtimod bestemmer reglerne, at afgørelsen (der skal præcisere retsgrundlaget) skal offentliggøres i det franske lovtidende (JORF - Journal officiel de la République française) i tilfælde af, at vedkommendes adresse er ukendt (hjemlet i artikel 61 i det førnævnte dekret). Derudover er den berørte persons tilstedeværelsen ikke påkrævet ifm. behandling af sagen i Conseil d'Etat (landets højeste administrative domstol), jf. ovenfor.

Conseil d'Etat (landets højeste administrative domstol) har mulighed for, så længe det er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, at fortage en undersøgelse af relevante forhold omkring personen (familiære eller arbejdsrelaterede forhold), der ville tale imod en frakendelse af statsborgerskabet.

Statsløshed

I overensstemmelse med artikel 25 i civillovbogen må frakendelsen af statsborgerskab ikke gøre personen statsløs, dvs. frakendelsen kan kun ske ift. personer med dobbelt statsborgerskab.

Virkning

Frakendelsen af statsborgerskabet omfatter ikke den pågældendes børn.

Paris / Nina Handlos Thomassen og Rebecca Reichherzer

Julie Andresen

Fra: Uta von Fintel <utadel@um.dk>
Sendt: 25. oktober 2018 16:22
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; Karsten Vagn Nielsen; Nuala Clare Fogde
Emne: AMBBruelles: Anvendelse af relevante internationale forpligtelser vedr. frakendelse af statsborgerskab - Luxembourgsk situation (UM id: 3709179)

Opfølgingsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Ambassaden Bruxelles (sideakk. Luxembourg), den 25. oktober 2018

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet
Kopi til JTFM/Udenrigsministeriet

Anvendelse af relevante internationale forpligtelser vedr. frakendelse af statsborgerskab - Luxembourg.

Ambassaden har haft kontakt med det luxembourgske justitsministerium, der på engelsk har besvaret de stillede spørgsmål som følger:

1. The national rules for deprivation of nationality are specified by articles 62 to 64 of the **modified law of 8 March 2017 on Luxembourg nationality**. The section is named "*De la déchéance de la nationalité luxembourgeoise*".

As for international obligations, Luxembourg most importantly (in 2017) has ratified the **European Convention on Nationality (1997/ Strasbourg)** and has adhered to the **Convention on the Reduction of Statelessness (1961/ New York)**.

It is only possible to proceed to deprivation of Luxembourg nationality under the following conditions (article 62, paragraph 1 of the cited law):

- a) if the person in question has acquired Luxembourg nationality by means of false statements, fraud or concealing of important facts;
- b) if the person in question has acquired Luxembourg nationality on the basis of falsification or use of falsified documents, misuse of name or marriage of convenience as far as he/she was condemned for one of those offences by a final judicial decision.

Deprivation of Luxembourg nationality is not admitted if it results in statelessness of the person in question (article 62, paragraph 2).

2. Only persons who have acquired Luxembourg nationality through a procedure of naturalization, procedure of option or procedure of re-acquisition (*recouvrement*) can be deprived of their Luxembourg nationality (article 62, paragraph 1).
3. Deprivation of nationality becomes effective by means of an order issued by the competent minister (currently the Minister of Justice). It does not include the children of the person in question.

Together with deprivation of Luxembourg nationality, the competent minister pronounces an interdiction consisting of the non-possibility to introduce a naturalization, option or re-acquisition (*recouvrement*) application during the fifteen years directly following the ministerial order (article 64).

Kilde: Christian Paler, Luxembourgsk Justitsministerium (afd. indfødsret og nationalitet).

Ambassaden Bruxelles (sideakk. Luxembourg)/Uta von Fintel

Uta von Fintel

Attaché

Ambassaden Bruxelles

Rue d'Arlon 73

B-1040 Bruxelles

Tlf. +3222330919 | Mobil +32478602127

utadel@um.dk | www.belgien.um.dk

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

[SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER](#)

Julie Andresen

Fra: Louise Ekstrøm Rahr <lourah@um.dk>
Sendt: 12. november 2018 16:47
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Ulrik E. Petersen; Lars Christian Hedemark; Alexander Peter Frederiksen; Christian Schmidt Jensen; Uffe Grøn-Sørensen; Allan Stagaard Toft; Tobi Line Marie Egelund; Bruxelles hovedpostkasse; Haag; Dublin; Wien; Rom; Paris; Warszawa; Berlin; Stockholm; Oslo; Madrid; Lissabon; Helsinki; Canberra; Ottawa; Washington; Lars Thuesen; Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM)
Emne: London: Svar på instruktion vedr. frakendelse af statsborgerskab (UM id: 3755379)
Vedhæftede filer: Danish Questions on British Citizenship Deprivation - Oct 18 (003).docx
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

London: Svar på instruktion vedr. frakendelse af statsborgerskab

Ambassaden London, 12 november
Ref.: JTFM-instruktion af 15. oktober 2018

Ambassaden har været i kontakt med Border, Immigration & Citizenship Policy Directorate i Home Office, der har oplyst følgende (det fulde svar på engelsk er vedlagt):

Hvilke nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammerne for frakendelse af statsborgerskab i landet, herunder om frakendelse kan ske betinget, ex lege (dvs. automatisk ifølge lov), og om der gælder særlige regler om frakendelse af statsborgerskab – eksempelvis, at det kan ske in absentia (dvs. uden tiltalte deltager i domsforhandlingen) – i forhold til såkaldte fremmedkrigere eller andre grupper. Ministeriet skal i den forbindelse anmode om svar på, i hvilke situationer frakendelse kan blive aktuelt – f.eks. ved svig og kriminalitet, samt hvilke frakendelsesmuligheder, der er for statsløse.

"The British Nationality Act 1981" (BNA) giver beføjelser til at fratage en persons britiske statsborgerskab. "*British Citizen*", "*British Overseas Territories Citizen*", "*British Overseas Citizen*", "*British National (Overseas)*", "*British Protected Person*" og "*British Subject*" kan blive frataget deres statsborgerskab, hvis indenrigsministeren finder at:

1. Det ville være i offentlighedens interesse at fratage personen hans/hendes britiske statsborgerskab, og at han/hun ikke ville blive statsløs ved fratagelsen, eller
2. at personen fik sit statsborgerskab gennem registrering eller naturalisation som følge af svindel, falsk repræsentation eller hemmeligholdelse af væsentlige fakta.

Selvom lovgivningen giver mulighed for fratagelse af statsborgerskab med henvisning til offentlighedens interesse eller som følge af svindel, så specificeres det ikke, hvilken type adfærd, der medfører fratagelse. I praksis vil der være tale om hensyn til national sikkerhed (herunder spionage), krigsforbrydelser, alvorlig og organiseret kriminalitet og uacceptabel adfærd, såsom glorificering af terrorisme.

Fratagelse på basis af alvorlig kriminalitet og alvorlig organiseret kriminalitet må inkludere overvejelser om en række faktorer, herunder den lovovertrædelse, der er begået af personen, risikoen for offentligheden, og i tilfælde af en dom, de eventuelt tilknyttede bemærkninger fra dommeren.

Fratagelse i sager om national sikkerhed reflekterer truslen, som individet udgør for UK's sikkerhed, og at det er befordrende for offentligheden at fratage.

Mht. fratagelse i sager om svindel må det vurderes, om svindlen var middel til anskaffelsen af statsborgerskab, og om der var en overlagt intention om at bedrage.

Alle beslutninger om fratagelse af britisk statsborgerskab må indeholde overvejelser, om det er i interesse for et evt. barn i UK, der måtte blive påvirket af en fratagelse. Dette er i overensstemmelse med de lovlige forpligtelser i "the Borders, Immigration & Citizenship Act 2009".

Der er ikke nogen internationale forpligtelser, der er relevante ift. beslutninger om fratagelse, da fratagelse af en persons britiske statsborgerskab ikke i sig selv medfører forpligtelse til at forlade UK. I situationer, hvor ministeren intenderer at udvise en person efter fratagelsen af statsborgerskab, er det en separat beslutning inden for britisk immigrationslovgivning. For at den kan have effekt, må beslutningen være i overensstemmelse med international lov, såsom flygtninge og menneskeretskonventionerne.

Normalt vil det ikke være muligt at fratage en person britisk statsborgerskab, hvis det vil gøre ham/hende statsløs. Men BNA gør fratagelse af naturaliserede statsborgerskab muligt i sager, hvor personen har handlet på en sådan vis, at det har medført alvorlig skade på den vitale interesse for UK, og hvor ministeren har grund til at tro, at personen under et andet lands lov kan blive statsborger (eksempelvis hvis personen ikke på nuværende tidspunkt har dobbelt statsborgerskab, men bør kunne opnå eller genopnå et andet eller tidligere statsborgerskab). "Alvorlig skadelig" er en høj barre, der eksempelvis vil inkludere personer involveret i terrorisme, spionage eller anvendelse af våben mod britiske eller allieredes styrker.

Endvidere skal Udlændinge- og Integrationsministeriet anmode om svar på, om der er mulighed for at frakende statsborgerskab, uanset hvordan statsborgerskabet er erhvervet, herunder ved naturalisation (dvs. ved lov), fødsel, erklæring mv.

I sager, hvor ministeren søger at fratage statsborgerskab med baggrund i, at det er befordrende for offentligheden, så gælder bemyndigelsen her til for britisk-fødte, naturaliserede og registrerede borger, såfremt det ikke efterlader dem statsløse.

I sager, hvor ministeren søger at fratage statsborgerskab på grundlag af svindel, så gælder bemyndigelse hertil kun for dem, der er naturaliserede eller registrerede som britiske statsborgere.

Endelig skal ministeriet anmode om svar på, hvordan frakendelse sker i praksis, herunder om det sker administrativt, ved dom eller andet, herunder om en frakendelse også vil omfatte den pågældendes børn.

Fratagelsesbeslutninger sker ved en administrativ procedure, der begynder med en beslutningsvarsel og herefter en underskrivelse af en fratagelseskendelse. Der er mulighed for at appellere afgørelsen, som herefter vil blive behandlet i First Tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) eller ved Special Immigration Appeals Commission, hvis beslutningen er blevet taget med hensyn til national sikkerhed, i interesse for forholdet mellem UK og et andet land eller på anden vis mht. i offentlighedens interesse.

At der foreligger en appel står ikke i vejen for, at der træffes beslutning om en fratagelseskendelse (eller efterfølgende beslutning om udvisning).

Enhver beslutning om fratagelse (og enhver efterfølgende beslutning om udvisning) foretages efter en individuel vurdering; der er ikke nogen automatik i at inkludere personers familiemedlemmer. I tilfælde, hvor det vurderes passende at fratage familiemedlemmers statsborgerskab, vil de modtage individuelle beslutninger om fratagelse følgelig, hvis det også vurderes befordrende for offentligheden, eller de har opnået statsborgerskab gennem svindel.

London / Louise Rahr

Questions on British Citizenship Deprivation – Danish Embassy – October 2018

Migrant Criminality Policy Team,
Border, Immigration & Citizenship Policy Directorate,
Home Office

Q. What national rules and international obligations make up the framework for withdrawal of citizenship in the UK, including whether withdrawal can happen ‘ex lege’ (as a matter of law)?

A. The power to deprive a person of their British citizenship is under Section 40 of the British Nationality Act 1981 (BNA). Any British Citizen, British Overseas Territories Citizen, British Overseas Citizen, British National (Overseas), British Protected Person or British Subject may, by order, be deprived of his or her citizenship status if the Home Secretary is satisfied that:

- it would be conducive to the public good to deprive the person of his or her British nationality, and that he or she would not become stateless as a result of the deprivation, or
- where the person acquired the citizenship as a result of registration or naturalisation that was obtained by means of fraud, false representation or the concealment of a material fact.

Although this legislation provides for the deprivation of British citizenship on the grounds of fraud or on the basis that it is conducive to the public good, it does not specify what types of behaviour merit deprivation. In practice, grounds for doing so include national security (including espionage), war crimes, serious and organised crime, and unacceptable behaviours such as glorification of terrorism.

All decisions to deprive an individual of British citizenship must include consideration of whether it is in the best interests of any children in the UK who may be affected by the decision to proceed with deprivation. This is in accordance with our statutory obligations under Section 55 of the Borders, Immigration & Citizenship Act 2009.

There are no international obligations relevant to deprivation decisions, as removal of someone’s British citizenship does not in itself render them liable to have their departure from the UK enforced. However, where the Secretary of State intends to follow deprivation with a decision to deport the person from the UK, that is a separate decision taken under UK immigration legislation, and in order to be effective must be compliant with international law such as the Refugee and Human Rights Conventions.

Q. Are there any special rules for withdrawal of citizenship in relation to foreign terrorist fighters or other groups (e.g. that the withdrawal can take place 'in absentia'); related to this, when would withdrawal be relevant, e.g. in cases of fraud and crime; what are the withdrawal possibilities for stateless persons?

A. The scope of Section 40 of the BNA '81 is set out in the answer above, and those considered to be of a national security risk, or other serious criminal, would come under the first point – it would be conducive to the public good to deprive them of their British citizenship (Section 40(2)).

Deprivation on the basis of serious crime and serious organised crime must include consideration of a number of factors, including the offence or offending behaviour committed by the individual, the risk posed to the public, and, where the case is post-conviction, any sentencing remarks by the judge.

Deprivation in national security cases reflects the threat the individual poses to the security of the UK, and the fact that it is conducive to the public good to deprive them.

Deprivation in cases of fraud would come under the second point, and must consider whether the fraud was material to the acquisition of citizenship and whether there was a deliberate intention to deceive (Section 40(3)).

Ordinarily, it will not be possible to deprive a person of British citizenship where they would be left stateless as a result. However, Section 40 (4A) of the BNA provides for the deprivation of a naturalised individual's British citizenship in cases where they have conducted themselves in a way which is seriously prejudicial to the vital interests of the UK, where the Secretary of State reasonably believes that the person is able, under the law of another country, to become a national of that country; i.e. the individual may not currently be a dual national but should be able to acquire, or re-acquire, another or former nationality. 'Seriously prejudicial' is a high threshold, which would include, for example, individuals involved in terrorism, espionage and taking up arms against British or allied forces.

Q. Is there a possibility to withdraw citizenship no matter how it has been obtained (by naturalisation, birth, declaration etc)?

A. Where the Secretary of State seeks to deprive citizenship on the grounds that it is conducive to the public good, this power applies equally to British-born, naturalised and registered citizens, provided it does not leave the individual stateless.

Where the Secretary of State seeks to deprive citizenship on the grounds of fraud, the power only applies to those who are naturalised or registered as British citizens.

Q. How does the withdrawal happen in practice – administratively, by ruling or another way; would a withdrawal also cover a person's children?

A. Deprivation decisions are enacted by an administrative procedure that begins with a decision notice, and then signing of a deprivation order. The decision carries a right of appeal under Section 40A of the BNA '81, and such appeals are heard either in the First Tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) or by the Special Immigration Appeals Commission (SIAC) if the decision has been certified in the interests of national security, in the interests of the relationship between the UK and another country, or otherwise in the public interest.

The fact that an appeal challenging a decision to deprive has been lodged and remains undetermined does not prevent a deprivation order (or subsequent deportation decision) being made.

All deprivation decisions (and any subsequent deportation decisions) are made on a case-by-case individual basis; there is no provision to automatically cover a person's family members as part of the decision to deprive that person's citizenship. Where it is considered appropriate to deprive family members, they will receive individual deprivation decisions accordingly if it is also considered either to be conducive to the public good, or they have obtained their citizenship by fraud.

Julie Andresen

Fra: Christian Schmidt Jensen <chrsje@um.dk>
Sendt: 1. marts 2019 17:31
Til: UIM Hovedpostkasse; Allan Dyrland Parbst
Cc: Mai Folberg Pedersen; Leo Slemming; Lars Christian Hedemark; Elise Regitze Voss; Louise Ekstrøm Rahr; Uffe Grøn-Sørensen; Ulrik E. Petersen; Allan Stagaard Toft; Esther Sandholt Hansen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Louise Hauberg Wilhelmsen; Nicolai Holm Larsen; Lars Thuesen
Emne: London: Besvarelse af instruktion om afdækning af **Storbritanniens** regler og praksis for **frakendelse af statsborgerskab til statsløshed eller frakendelse af statsborgerskab, hvor der er en formodning for et andet statsborgerskab.** (UM id: 4077185)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

London: Besvarelse af instruktion om afdækning af Storbritanniens regler og praksis for frakendelse af statsborgerskab til statsløshed eller frakendelse af statsborgerskab, hvor der er en formodning for et andet statsborgerskab.

Ambassaden London, 1. marts 2019

Ref.: JTFM-instruktion af 22 februar

Under behandlingen af '2014 Immigration Act' besluttede Parlamentet at indføre sektion 40(4A) for at beskytte mod muligheden for, at UK pådrog et individ en permanent status af statsløshed, uden mulighed for at afhjælpe dette. Betingelserne påkrævet for at benytte denne beføjelse er ikke baseret på internationale forpligtigelser.

Det ville teoretisk set være muligt under britisk lovgivning (og inkl. under hensynstagen til UK's internationale forpligtigelser) at ophæve betingelserne i sektion 40(4A), men det ville kræve Parlamentets godkendelse. UK's forbehold ved underskrivelsen af FN's konvention om begrænsning af statsløshed af 1961 tillader kun sektion 40(4A)s beføjelser benyttet mod naturaliserede statsborgere, og vil ikke kunne udvides til også at omfatte britisk-fødte statsborgere.

Det fulde svar fra Home Office er indsat nedenfor.

London/ Christian Schmidt Jensen

Section 40 (4A) of the BNA provides for the deprivation of a naturalised individual's British citizenship in cases where they have conducted themselves in a way which is seriously prejudicial to the vital interests of the UK, where the Secretary of State reasonably believes that the person is able, under the law of another country, to become a national of that country; i.e. the individual may not currently be a dual national but should be able to acquire, or re-acquire, another or former nationality.

What is the legal background for the condition that the Secretary of State shall reasonably believe that the person is able, under the law of another country, to become a national of that country?

During the passage of the 2014 Immigration Act through Parliament, the UK Parliament decided to introduce this caveat or condition, to safeguard against the possibility of the UK rendering a deprived individual permanently stateless and with no way to remedy that position.

Is this condition based on international obligations?

No.

Would it – under British law (including UK’s international obligations) – be possible to abolish this condition, so that deprivation of a naturalised individual’s British citizenship could be provided in cases where the individual is not believed to be able to obtain a foreign citizenship?

Theoretically, yes - it would be possible. There would need to be an amendment to s40(4A) of the legislation governing deprivation, which the UK Parliament would need to agree/approve, in order for this condition to be abolished.

Would it – under British law (including UK’s international obligations) – be possible to extend this rule to also apply to e.g. British-born citizens?

No. The reservations the UK lodged at the time of signing and ratifying the 1961 UN Convention on the Reduction of Statelessness, permits the deprivation power as set out in s40 (4A), to be used only against those who naturalise as British citizens.

Til: London (lonamb@um.dk)
Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Jens Thule Jensen (jethje@um.dk), Ulrik E. Petersen (ulrpet@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk)
Fra: Esther Sandholt Hansen (esthan@um.dk)
Titel: Instruktion: Afdækning af Storbritanniens regler og praksis for frakendelse af statsborgerskab til statsløshed eller frakendelse af statsborgerskab, hvor der er en formodning for et andet statsborgerskab. Frist 25. februar 2019.
Sendt: 21-02-2019 16:59:28

Instruktion: Afdækning af Storbritanniens regler og praksis for frakendelse af statsborgerskab til statsløshed eller frakendelse af statsborgerskab, hvor der er en formodning for et andet statsborgerskab. Frist 25. februar 2019.

Til ambassaden i London

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet søges information om Storbritanniens regler og praksis i forhold til frakendelse af statsborgerskab til statsløshed eller frakendelse af statsborgerskab, hvor der er en formodning for et andet statsborgerskab.

Ambassaden anmodes om at belyse følgende spørgsmål i forhold til frakendelse af statsborgerskab:

1. Section 40 (4A) of the BNA provides for the deprivation of a naturalised individual’s British citizenship in cases where they have conducted themselves in a way which is seriously prejudicial to the vital interests of the UK, where the Secretary of State reasonably believes that the person is able, under the law of another country, to become a national of that country; i.e. the individual may not currently be a dual national but should be able to acquire, or re-acquire, another or former nationality.

What is the legal background for the condition that the Secretary of State shall reasonably believe that the person is able, under the law of another country, to become a national of that country?

Is this condition based on international obligations?

Would it – under British law (including UK’s international obligations) – be possible to abolish this condition, so that deprivation of a naturalised individual’s British citizenship could be provided in cases where the individual is not believed to be able to obtain a foreign citizenship?

Would it – under British law (including UK’s international obligations) – be possible to extend this rule to also apply to e.g. British-born citizens?

2. Ambassaden anmodes om at sende svar på instruktionen **senest 25. februar 2019**. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og adp2@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhv@uim.dk og jtfm@um.dk og esthan@um.dk.

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til **Nicolai Holm Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet** på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk.

Med venlig hilsen
Esther Sandholt Hansen

ESTHER SANDHOLT HANSEN / ESTHAN@UM.DK
FULDMÆGTIG / FOLKERET OG MENNESKERET (JTFM)
DIREKTE: +45 33920062 / MOBIL: +45 41532588
UDENRIGSMINISTERIET
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 33920000 / WWW.UM.DK
[SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER](#)

Julie Andresen

Fra: Christina Hjorth Korup <chrkor@um.dk>
Sendt: 21. november 2018 13:12
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Søren Halskov; Jeppe Sunddal Conradsen; Jesper Fritz Schou-Knudsen; Dan Brømsøe Termansen; Lone Skak-Nørskov; Alexandra Christine Johansen; Stefan Wolf Clausen; Thomas Vikner; Rasmus Fries Sørensen; Tobias Pichard Christensen; Bertel Dons Christensen; Peter Skøtt; Christian Vogel; Peter Toftlund; Marlene Vincentz Jensen; Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; Berlin Indberetning; Friis Arne Petersen; Dennis Pedersen
Emne: Berlin (Bern sideakkr.): Forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. Svar på instruktion. (UM id: 3781512)
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Berlin (Bern sideakkr.): Forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab

Ref. JTFM-instruktion af 15. oktober 2018

De **schweiziske** myndigheder har i deres besvarelse refereret til frakendelse iht. art. 42 i den schweiziske statsborgerskabslovgivning. Myndighederne kan iværksætte en frakendelse af statsborgerskab, hvis en dobbeltstatsborger ved sin adfærd i alvorlig grad skader Schweiz' interesser eller omdømme. Kriterierne uddybes i art. 30 i den schweiziske bekendtgørelse, der udgør den administrative ramme for statsborgerskabslovgivningen. Heri falder specifikke forbrydelser/overtrædelser, som er begået inden for rammerne af terroristisk aktivitet, voldelig ekstremisme eller organiseret kriminalitet. Tillige også folkemord, forbrydelser mod menneskeheden, alvorlig overtrædelse af Genève-Konventionen eller andre krigsforbrydelser. Endelig også fornærmelser mod en fremmed stat, der permanent kan skade Schweiz' gode relationer til denne stat.

Frakendelsen kan kun ske, hvis dommen er endelig. Der kan undtagelsesvis afviges fra denne forudsætning, hvis strafforfølgelsen er udsigtsløs, når staten, i hvilken forholdene er blevet begået, ikke vil eller ikke er i stand til at afslutte en straffesag, eller hvis en udenlandsk retsanmodning ikke kan imødekommes, fordi statens uafhængige retssystem i sin helhed eller i vidt omfang ikke er funktionsdygtigt.

Denne bestemmelse er målrettet hjemvendte foreign fighters fra sammenbrudte stater. Som ovenfor nævnt kan frakendelsen kun komme på tale for personer med dobbelt statsborgerskab. Muligheden for frakendelse bortfalder for statsløse. Endelig er frakendelse kun mulig som en myndighedsafgørelse, ikke ex lege. Hvis alle materielle forudsætninger for en frakendelse af opfyldt, kan frakendelsen grundlæggende også ske in absentia. Det spiller ingen rolle for frakendelsen, på hvilken måde schweizisk statsborgerskab er opnået. Det vil sige, at det er irrelevant, om statsborgerskabet oprindeligt blev tildelt ved lov eller ved myndighedsafgørelse. Slægtninge til den person, der frakendes sit statsborgerskab, inkluderes ikke i frakendelsesproceduren. Hvis den pågældende anfægter frakendelsen ved domstolene, bliver frakendelsen først gyldig, når der faldet endelig dom. Det bør bemærkes at der siden ikrafttrædelsen af denne lovbestemmelse (i 1952) aldrig er blevet foretaget en frakendelse af schweizisk statsborgerskab.

Ambassaden Berlin / Christina Hjorth Korup

Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk)
Cc: Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Folkeret og Menneskeret (JTJM) (jtfm@um.dk), Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk), Berlin Indberetning (berambindberet@um.dk), Berlin, Polok (INTERNAL) DL (Distributionsliste), Friis Arne Petersen (fripet@um.dk), Dennis Pedersen (denped@um.dk)
Fra: Christina Hjorth Korup (chrkor@um.dk)
Titel: Berlin: Forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. Svar på instruktion.
Sendt: 16-11-2018 13:43:11

Berlin: Forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab

Ref. JTJM-instruktion af 15. oktober 2018

(Besvarelse fsva. Schweiz eftersendes).

Svar fra det tyske indenrigsministerium følger i ambassaden egen oversættelse. Det originale svar vedlægges.

Tysk ret opererer ikke med en "frakendelse" af det tyske statsborgerskab, fx i et bestemt tidsrum eller i betinget form, in absentia eller for særlige grupper. Iht. den tyske grundlovs art. 16, afsnit 1 må det tyske statsborgerskab ikke tilbagekaldes. En "frakendelse" af tysk statsborgerskab ville ikke være forenelig med art. 15 nr. 2 i Menneskerettighedserklæringen af 10. december 1948 og ej heller med art. 4 litra c) i EU-traktaten af 6. november 1997 om statsborgerskab, ifølge hvilke der ikke må ske en vilkårlig frakendelse af statsborgerskab.

Ifølge Art. 16 afsnit 1 i den tyske grundlov er et tab af tysk statsborgerskab ved lov dog mulig. Tabet af det tyske statsborgerskab må kun udvirkes mod den berørtes vilje, hvis den berørte ikke derved bliver statsløs. I § 17 i den tyske statsborgerskabslov (vedlægges i officiel engelsk oversættelse) oplystes de grunde, der kan føre til et tab af statsborgerskab (parenteser henviser til denne lov):

- ophør ved anmodning (§§ 18-24)
- erhvervelse af udenlandsk statsborgerskab (§ 25, undtaget for andre EU-borgere og schweizere eller ved godkendelse af en anmodning om bibeholdelse af tysk statsborgerskab)
- for dobbelte statsborgere: afkaldserklæring
- ved at man adopteres af en udlænding (§ 27)
- for dobbelte statsborgere: frivillig indtræden i en fremmed stats styrker uden at det er hjemlet i en gensidig, bilateral aftale eller uden der er opnået tilladelse fra det tyske forsvarsministerium
- for dobbelte statsborgere med tredjelandstatsborgere med optionspligt (dvs. som ikke er opvokset i Tyskland) og som har erhvervet tysk statsborgerskab i kraft af fødsel i Tyskland af udenlandske forældre
- erklæring til fordel for det udenlandske statsborgerskab eller videreførelse af det udenlandske statsborgerskab uden indhentet tilladelse til bibeholdelse af det tyske statsborgerskab (§ 29).

Sammenholdt med bestemmelserne i den tyske grundlovs art. 16 afsnit 1, ifølge hvilke tabet af tysk statsborgerskab ikke må indtræde imod den berørtes vilje, skal der anlægges en stram fortolkningen for de ovenfor nævnte undtagelser i statsborgerskabslovens § 17 (tilbagekaldelse af en ulovlig tildeling af indfødsret eller ulovlig bibeholdelse, jf. § 35).

Iht. § 35 i statsborgerskabsloven kan en ulovlig tildeling af indfødsret eller en ulovlig bibeholdelse tilbagekaldes, hvis det er sket som følge af svigfuldt bedrag, ved fremsættelse af trusler eller bestikkelse eller ved forsætlig angivelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, der var væsentlige for afgørelsen. Tilbagekaldelsen af en sådan ulovlig tildeling af indfødsret eller bibeholdelse står i reglen ikke i modsætningsforhold til, at den berørte derved bliver statsløs. Tilbagekaldelsen må kun ske indtil fem år efter den ulovlige tildeling af indfødsret eller bibeholdelsesaccept. En tilsneget ulovlig tildeling af indfødsret tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft. For det tilfælde, at tilbagekaldelsen har

konsekvenser for retmæssigheden af statsborgerskabstildeling eller bibeholdelsestilladelse for en tredjeperson, vil der blive truffet en individuel afgørelse baseret på skøn. Særligt vil det blive afvejet, om tredjepersonen deltog i det svigefulde bedrag, i truslerne eller bestikkelsen eller den forsættelige fremsættelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, sammenholdt med personens beskyttelsesværdige interesser, særligt ifm. med barnets tarv. Tilbagekaldelsen sker i form af myndighedens forvaltningsafgørelse, som kan anfægtes for en domstol. Tabet af tysk statsborgerskab indtræder ved lov, når afgørelsen ikke længere kan anfægtes. Tabet berører jf. § 17 ikke de personer, der ved lov har opnået afledt tysk statsborgerskab, hvis disse personer er over fem år gamle (fx børn af den berørte, som via fødsel har opnået tysk statsborgerskab ved afstammingsprincippet).

Bestemmelsen i § 35 er forenelig med Forbundsforfatningsdomstolens retspraksis, ifølge hvilken en retsorden, der er baseret på seriøsitet, ikke belønner en krænkelse af sig selv. En sådan retsorden ville i så fald skabe incitamenter til lovbrud, diskriminere lovlydig adfærd og dermed undergrave forudsætningerne for sin egen virkning. Bestemmelsen er også forenelig med folkeretten. Således tillader art. 7 afsnit litra b) i forbindelse med afsnit 3 i EU-traktaten om statsborgerskab af 6. november 1997 tabet af statsborgerskab i en medlemsstat, hvis erhvervelsen af medlemsstatens statsborgerskab er sket ved svigefuld adfærd, fremsættelse af usande oplysninger eller ved hemmeligholdelse af en afgørende information, der kan tilskrives ansøgeren. Tilsvarende gælder også iht. art. 8 afsnit 8 litra b) i forbindelse med afsnit 4 i traktaten om mindskelse af statsløshed af 30. august 1961.

Ifølge regeringsaftalen mellem CDU, CSU og SPD skal der tilføjes et nyt forhold i statsborgerskabsloven, der også kan medføre tab af tysk statsborgerskab. Tyskere, der også er i besiddelse af endnu et statsborgerskab, skal kunne miste det tyske statsborgerskab, hvis det kan bevises, at de har deltaget i kamphandlinger for et terrormilits i udlandet. Denne bestemmelse er endnu ikke tilføjet. Art. 7 afsnit 1 litra d) i forbindelse med afsnit 3 i den europæiske traktat om statsborgerskab af 6. november 1997 giver en medlemsstat lov til at fratage statsborgerskab iht. denne stats egen lovgivning, hvis der er tale om adfærd, som i alvorlig grad er skadelig for statens væsentlige interesser, og hvis den berørte derved ikke bliver statsløs.

Kilde: Specialkonsulent Dieter Falkenhof i indenrigsministeriets kontor for statsborgerskab og indfødsret.

Ambassaden Berlin / Christina Hjorth Korup

Julie Andresen

Fra: Lars Thostrup <lartho@um.dk>
Sendt: 7. november 2018 03:55
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; sib@uim.dk
Cc: nhl@uim.dk; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; JTFM; Tobi Line Marie Egelund; Nikolaj Bundgaard-Nielsen
Emne: Canberra: Frakendelse af statsborgerskab i Australian. Svar på instruktion af 15.10.2018
Vedhæftede filer: C2016C00726.pdf; C2015A00166.pdf

Som svar på ministeriets instruktion af 15. oktober om **Australiens** forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab kan ambassaden oplyse følgende:

Den ansvarlige australske minister (*Minister of Home Affairs*) har råderum til at frakende borgere med forbindelse til terror deres australske statsborgerskab. Dette råderum har hjemmel i *Australian Citizenship Amendment (Allegiance to Australia) Bill 2015*. Loven fra 2015 optræder som en lovtilføjelse til *Australian Citizenship Act 2007* og kan ses som en australsk reaktion på stigende terroraktivitet. Både lov af 2007 og lovtilføjelse af 2015 er vedhæftet.

Siden lovtilføjelsen i 2015 er 6 personer blevet frataget deres australske statsborgerskab (tal fra august 2018). 5 af disse frakendelser har begrundelse i relation til terrorbevægelsen IS (<https://www.sbs.com.au/news/five-terrorists-stripped-of-australian-citizenship>). Daværende indenrigsminister, Peter Dutton, der i 2018 fremlagde disse tal, udtalte i forbindelse med et interview, at "disse dobbelte statsborgere havde handlet i modstrid med australske interesser ved at involvere sig i terrorisme, og at i de i denne anledning samtidig valgte at forlade det australske fællesskab."

Borgere i en alder af mere end 14 år, der samtidig er statsborgere i et andet land end Australian, kan under en række betingelser risikere at miste deres australske statsborgerskab. Dette vedrører alle borgere, uagtet hvordan borgeren indledningsvis tilegnede sig australsk statsborgerskab.

Australien tillader ikke, at personer bliver statsløse, hvilket er i overensstemmelse med gældende FN-fastlagte internationale konventioner som eksempelvis *Convention of the Reduction of Statelessness* (1961).

Et afgørende kriterium for fratagelse af australsk statsborgerskab er, at personens handlinger er "uforenelige med troskab til Australien" (*acts inconsistently with their allegiance to Australia*). Denne formulering retter sig hovedsageligt mod adfærd relateret til terrorisme, herunder finansiering eller udførelse af terrorhandlinger. Endvidere vil deltagelse i fremmedkrige, hvor den pågældende person optræder som medlem af en erklæret terrorbevægelse, også kunne betragtes som adfærd uforeneligt med troskab til Australien.

Det nærmere indhold i den australske lovgivning på området er som følger:

Ministeren kan meddele en person om det øjeblikkelige ophør af den pågældendes australske statsborgerskab, hvis

- a. personen er ældre end 14 år; og
- b. personen er blevet idømt straf på 6 år eller mere for handlinger, der er uforenelige med troskab til Australien; og
- c. personen er indehaver af statsborgerskab i et andet land end Australien; og
- d. ministeren er forvisset om, at personens handlinger indikerer, at personen har frasagt sig troskab til Australien; og
- e. ministeren er forvisset om, at det ikke er i Australiens interesse, at personen forbliver australsk statsborger.

Såfremt de ovenstående kriterier er opfyldt, skal ministeren inden en afgørelse desuden tage følgende i betragtning: personens alder (hvis personen er under 18 år, bør barnets tarv være en central

prioritet), hjemsendelsesvilkår, trusselsniveauet for personen samt andre tænkelige forhold, der kan være af relevans. I praksis betyder dette, at børn under 18 år næppe vil blive frakendt statsborgerskab, da det sandsynligvis vil blive anset som værende i modstrid med barnets tarv (medmindre det sker i forbindelse med frakendelse af forældrenes statsborgerskab – se nedenfor).

Kravet om en straf på mindst 6 år er i praksis uden betydning, idet de fleste bestemmelser i den australske lovgivning for relevante overtrædelser indebærer en strafudmåling på betydeligt mere. Eksempelvis straffes materiel finansiering af Australiens fjender (terrorbevægelser) med livstid.

Til trods for, at beslutningen om ophør i statsborgerskab sker både ex lege og in absentia har den pågældende person mulighed for at få sin sag hørt i den australske højesteret.

Børn under 18 år bliver ligeledes frakendt deres australske statsborgerskab, såfremt deres forældre frakendes deres statsborgerskab. Dette gælder ikke, hvis den ene af barnets forældre fortsat er australsk statsborger, eller hvis frakendelse ville lede til, at barnet bliver statsløst.

Canberra/Nikolaj Bundgaard-Nielsen og Lars Thostrup

LARS THOSTRUP / LARTH@UM.DK

DEPUTY HEAD OF MISSION

DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

ROYAL DANISH EMBASSY CANBERRA

15 HUNTER STREET, YARRALUMLA, ACT 2600

PHONE +61 2 6270 5333 / AUSTRALIEN.UM.DK

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

Julie Andresen

Fra: Lars Thostrup <lartho@um.dk>
Sendt: 8. januar 2019 05:52
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; sib@uim.dk
Cc: nhl@uim.dk; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Nikolaj Bundgaard-Nielsen; Tom Nørring
Emne: KONTINUATION: Canberra: Frakendelse af statsborgerskab i Australien. Svar på instruktion af 15.10.2018
Vedhæftede filer: C2016C00726.pdf; C2015A00166.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Som **opfølgning** på ambassadens besvarelse af instruktion af 15. oktober om **Australiens** forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab nedenfor kan ambassaden indberette følgende:

Den 21. december 2018 blev det meddelt, at den nu 12. australske statsborger ville blive frakendt sit statsborgerskab. Den 27-årige Neil Prakash, som denne afgørelse omhandler, er som konsekvens af sit tilhørsforhold til terrorbevægelsen Islamisk Stat vurderet til at have handlet i uoverensstemmelse med troskab til Australien. Indenrigsminister Peter Dutton udtalte i den forbindelse på et pressemøde: "To be in service of such a terrorist organisation, as Mr Prakash was, is to act inconsistently with your allegiance to Australia."

Med en frakendelse af Neil Prakashes statsborgerskab vil antallet af frakendelser være fordoblet i forhold til tal fremlagt af Dutton i august 2018, jf. tidligere indberetning. Frakendelsen af Prakashes statsborgerskab er dog forbundet med anseelige udfordringer. I forbindelse med frakendelsen af statsborgerskab er det som bekendt en forudsætning, at den pågældende person er indehaver af statsborgerskab i et andet land end Australien. Peter Dutton fastholdt i forbindelse med afgørelsen, at Prakash er indehaver af statsborgerskab i Fiji - og afgørelsen derfor overholder internationale konventioner på området. Fijis premierminister, Frank Bainimarama, har imidlertid efterfølgende bekendtgjort, at Fiji ikke betragter Prakash som fijiensk statsborger, og han ej heller er velkommen i Fiji.

Endvidere har chefen for det fijienske immigrationsstyrelse i en udtalelse understreget, at Prakash ikke opfylder de krav, der gælder til erhvervelsen af statsborgerskab i Fiji. Statsborgerskab til en person født med mindst en fijiensk forælder uden for Fiji forudsætter enten en ansøgning indgivet af forældrene til personen inden det fyldte 18. år - eller, at personen efter det fyldte 18. år på ansøgningstidspunktet har været bosat i Fiji i tre eller flere af de forgangne fem år.

Denne drejning har i de australske medier givet anledning til kritik af Dutton for manglende indsigt i forholdene omkring den 27-årige Prakash. På nuværende tidspunkt er sagens udgang - og Prakashes fremtid - fortsat uafklaret.

Canberra/Nikolaj Bundgaard-Nielsen og Lars Thostrup

LARS THOSTRUP / LARTHO@UM.DK
DEPUTY HEAD OF MISSION
DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

ROYAL DANISH EMBASSY CANBERRA
15 HUNTER STREET, YARRALUMLA, ACT 2600
PHONE +61 2 6270 5333 / AUSTRALIEN.UM.DK

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

From: Lars Thostrup

Sent: 7. november 2018 13:55

To: Udlændinge-og Integrationsministeriet <uim@uim.dk>; 'sib@uim.dk' <sib@uim.dk>

Cc: 'nhl@uim.dk' <nhl@uim.dk>; 'lhw@uim.dk' <lhw@uim.dk>; Thomas Viskum Lytken Larsen <thomla@um.dk>; JTFM <jtfm@um.dk>; Tobi Line Marie Egelund <tobieg@um.dk>; Nikolaj Bundgaard-Nielsen <nikbun@um.dk>

Subject: Canberra: Frakendelse af statsborgerskab i Australian. Svar på instruktion af 15.10.2018

Som svar på ministeriets instruktion af 15. oktober om Australiens forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab kan ambassaden oplyse følgende:

Den ansvarlige australske minister (*Minister of Home Affairs*) har råderum til at frakende borgere med forbindelse til terror deres australske statsborgerskab. Dette råderum har hjemmel i *Australian Citizenship Amendment (Allegiance to Australia) Bill 2015*. Loven fra 2015 optræder som en lovtilføjelse til *Australian Citizenship Act 2007* og kan ses som en australsk reaktion på stigende terroraktivitet. Både lov af 2007 og lovtilføjelse af 2015 er vedhæftet.

Siden lovtilføjelsen i 2015 er 6 personer blevet frataget deres australske statsborgerskab (tal fra august 2018). 5 af disse frakendelser har begrundelse i relation til terrorbevægelsen IS (<https://www.sbs.com.au/news/five-terrorists-stripped-of-australian-citizenship>). Daværende indenrigsminister, Peter Dutton, der i 2018 fremlagde disse tal, udtalte i forbindelse med et interview, at "disse dobbelte statsborgere havde handlet i modstrid med australske interesser ved at involvere sig i terrorisme, og at i de i denne anledning samtidig valgte at forlade det australske fællesskab."

Borgere i en alder af mere end 14 år, der samtidig er statsborgere i et andet land end Australian, kan under en række betingelser risikere at miste deres australske statsborgerskab. Dette vedrører alle borgere, uagtet hvordan borgeren indledningsvis tilegnede sig australsk statsborgerskab.

Australien tillader ikke, at personer bliver statsløse, hvilket er i overensstemmelse med gældende FN-fastlagte internationale konventioner som eksempelvis *Convention of the Reduction of Statelessness* (1961).

Et afgørende kriterium for fratagelse af australsk statsborgerskab er, at personens handlinger er "uforenelige med troskab til Australien" (*acts inconsistently with their allegiance to Australia*). Denne formulering retter sig hovedsageligt mod adfærd relateret til terrorisme, herunder finansiering eller udførelse af terrorhandlinger. Endvidere vil deltagelse i fremmedkrige, hvor den pågældende person optræder som medlem af en erklæret terrorbevægelse, også kunne betragtes som adfærd uforeneligt med troskab til Australien.

Det nærmere indhold i den australske lovgivning på området er som følger:

Ministeren kan meddele en person om det øjeblikkelige ophør af den pågældendes australske statsborgerskab, hvis

- a. personen er ældre end 14 år; og
- b. personen er blevet idømt straf på 6 år eller mere for handlinger, der er uforenelige med troskab til Australien; og
- c. personen er indehaver af statsborgerskab i et andet land end Australien; og
- d. ministeren er forvisset om, at personens handlinger indikerer, at personen har frasagt sig troskab til Australien; og
- e. ministeren er forvisset om, at det ikke er i Australiens interesse, at personen forbliver australsk statsborger.

Såfremt de ovenstående kriterier er opfyldt, skal ministeren inden en afgørelse desuden tage følgende i betragtning: personens alder (hvis personen er under 18 år, bør barnets tarv være en central prioritet), hjemsendelsesvilkår, trusselsniveauet for personen samt andre tænkelige forhold, der kan være af relevans. I praksis betyder dette, at børn under 18 år næppe vil blive frakendt

statsborgerskab, da det sandsynligvis vil blive anset som værende i modstrid med barnets tarv (medmindre det sker i forbindelse med frakendelse af forældrenes statsborgerskab – se nedenfor).

Kravet om en straf på mindst 6 år er i praksis uden betydning, idet de fleste bestemmelser i den australske lovgivning for relevante overtrædelser indebærer en strafudmåling på betydeligt mere. Eksempelvis straffes materiel finansiering af Australiens fjender (terrorbevægelser) med livstid.

Til trods for, at beslutningen om ophør i statsborgerskab sker både ex lege og in absentia har den pågældende person mulighed for at få sin sag hørt i den australske højesteret.

Børn under 18 år bliver ligeledes frakendt deres australske statsborgerskab, såfremt deres forældre frakendes deres statsborgerskab. Dette gælder ikke, hvis den ene af barnets forældre fortsat er australsk statsborger, eller hvis frakendelse ville lede til, at barnet bliver statsløst.

Canberra/Nikolaj Bundgaard-Nielsen og Lars Thostrup

LARS THOSTRUP / LARTH@UM.DK

DEPUTY HEAD OF MISSION

DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

ROYAL DANISH EMBASSY CANBERRA

15 HUNTER STREET, YARRALUMLA, ACT 2600

PHONE +61 2 6270 5333 / AUSTRALIEN.UM.DK

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

Julie Andresen

Fra: Lars Thostrup <lartho@um.dk>
Sendt: 7. november 2018 03:57
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; sib@uim.dk
Cc: nhl@uim.dk; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; JTFM; Tobi Line Marie Egelund; Nikolaj Bundgaard-Nielsen
Emne: Canberra: Frakendelse af statsborgerskab i **New Zealand**. Svar på instruktion af 15.10.2018
Vedhæftede filer: Citizenship Act 1977NZ.pdf

Som svar på ministeriets instruktion af 15. oktober om New Zealands forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab kan ambassaden oplyse følgende:

Den ansvarlige Minister fra New Zealand (*Minister of Internal Affairs*) har råderum til at frakende borgere med forbindelse til aktiviteter, som er i modstrid med newzealandske interesser, deres statsborgerskab. Dette råderum har hjemmel i *Citizenship Act 1977* med overskriften *Deprivation of New Zealand citizenship in special cases*. Loven har siden dens indledende introduktion i 1977 (aktiv per 1978) undergået en række ændringer og tilføjelser (vedhæftet).

Borgere over 18 år, der samtidig er statsborgere i et andet land end New Zealand, og ikke har mentale lidelser, der kan påvirke evnen til at træffe beslutninger, kan under visse betingelser få frakendt deres statsborgerskab. Dette vedrører alle borgere, uagtet hvordan borgeren indledningsvis tilegnede sig statsborgerskab i New Zealand.

New Zealand tillader ikke, at personer bliver statsløse, hvilket er i overensstemmelse med gældende FN-fastlagte internationale konventioner som eksempelvis *Convention of the Reduction of Statelessness* (1961).

Et afgørende kriterium for fratagelse af newzealandsk statsborgerskab er, at personen har handlet i strid med New Zealands interesser (*acted in a manner that is contrary to the interests of New Zealand*). Det er hovedsageligt op til den relevante minister at nærmere fastlægge, hvilke handlinger der kan erklæres som stridende med new zealandske interesser. Når dette så er sagt, så er det oplagt at kategorisere adfærd eller handlinger tæt relateret til terrorisme som værende i modstrid med new zealandske interesser.

Det nærmere indhold i den new zealandske lovgivning på området er som følger:

Ministeren kan meddele en person om tiltænkt ophør i statsborgerskab, hvis

- personen er ældre end 18 år; og
- personen er foruden mentale lidelser, der kan påvirke dennes evne til at træffe beslutninger; og
- personen er indehaver af statsborgerskab i et andet land end New Zealand; og
- ministeren er forvisset om, at personen har handlet i strid med new zealandske interesser.

Efter ministerens beslutning om at meddele en person om tiltænkt ophør af statsborgerskab vil den pågældende have 28 dage til at gøre indsigelse til højesteret. Såfremt 28 dage passerer uden vellykket appel til højesteret, kan ministeren fremsende en formel ordre om den pågældende persons øjeblikkelige ophør som statsborger. Dette indebærer formel tilbagekaldelse af pas og i nogle tilfælde udvisning.

I udgangspunktet er det ministerens ansvar at sikre, at personen, hvis statsborgerskab er under ophør, bliver informeret om beslutningen inden en formel frakendelse kan finde sted. I tilfælde, hvor personens opholdssted er ukendt eller hvor det er upraktisk eller urimeligt ressourcekrævende at kontakte personen, vil sagen gå direkte videre til behandling og vurdering i højesteret. I realiteten kan personer blive frakendt deres statsborgerskab uden at have kendskab herom, eksempelvis hvis de befinder sig uden for rækkevidde i fremmedkrige.

Der er i den new zealandske lovgivning på området ikke bestemmelser, der bevirker, at børn ligeledes fratages deres statsborgerskab såfremt deres forældre mister deres statsborgerskab.

Canberra/Nikolaj Bundgaard-Nielsen og Lars Thostrup

LARS THOSTRUP / LARTH@UM.DK

DEPUTY HEAD OF MISSION

DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

ROYAL DANISH EMBASSY CANBERRA

15 HUNTER STREET, YARRALUMLA, ACT 2600

PHONE +61 2 6270 5333 / AUSTRALIEN.UM.DK

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

Julie Andresen

Fra: Søren Westerberg <sorwes@um.dk>
Sendt: 15. november 2018 14:56
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTfM); Tobi Line Marie Egelund; EU-Koordination og Nordisk samarbejde (EKN); Tobi Line Marie Egelund; Ove Ullerup; Malene Agnes Hedlund; Emilie Rose Buss
Emne: Stockholm: Svenske synspunkter på mulighederne for frakendelse af statsborgerskab (UM id: 3759190)

Stockholm: Svenske synspunkter på mulighederne for frakendelse af statsborgerskab JTfM's instruktion af 15. oktober 2018

I **Sverige** reguleres muligheden for at inddrage svensk statsborgerskab først og fremmest af en af de fire svenske grundlove (regeringsformen), loven om svensk statsborgerskab, den europæiske konvention om statsborgerskab samt FN's konvention om begrænsning af statsløshed. Ifølge regeringsformens kap. 2 §7 kan ingen statsborger som er eller har været bosat i Sverige miste sit statsborgerskab. For så vidt angår statsborgere som aldrig har været bosatte i Sverige gælder ifølge §22 i loven om svensk statsborgerskab, at en svensk statsborger mister sit svenske statsborgerskab når vedkommende fylder 22 år, hvis vedkommende er født i udlandet, aldrig har været folkebogført i Sverige, og heller ikke har opholdt sig i Sverige under omstændigheder, som tyder på samhørighed med landet. Tabet af statsborgerskab sker ex lege, på svensk kaldet "preskribering". Ved ansøgning foretaget inden det fyldte 22. år, kan dog meddeles beslutning om, at statsborgerskabet kan beholdes. Tab af svensk statsborgerskab sker ikke, hvis dette fører til, at personen bliver statsløs.

"Preskribering" er den eneste situation, i hvilken en svensk statsborger kan miste statsborgerskab uden selv på forhånd at have søgt om at blive løst fra sit statsborgerskab. Der findes således ingen regler i Sverige, som giver mulighed for at frakende statsborgerskab i forbindelse med eksempelvis terrorforbrydelser. Der pågår imidlertid diskussion af muligheden for at inddrage svensk statsborgerskab ved afgivelse af urigtige oplysninger eller terror kriminalitet (blandt andet er spørgsmålet blevet behandlet i statslige udredninger, ligesom Sverigedemokraterna og Moderaterna (konservative) har rejst spørgsmålet til debat i Riksdagen). At åbne for inddragelse af svensk statsborgerskab vil dog kræve en ændring af regeringsformen.

Ambassaden har været i kontakt med Henry Mårtensson og Jens Ölander, Justitiedepartementets enhed for migrations- og asylopolitik.

Stockholm/ Søren Westerberg

Julie Andresen

Fra: Iben Julia Ingemann Sørensen <ibesor@um.dk>
Sendt: 16. november 2018 12:09
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTfM); Tobi Line Marie Egelund; Erik Vilstrup Lorenzen; Sem Ulver Dupont Birkler; Simon Holst Møller; Charlotte Raae Pedersen Teodonio; Stefan Albertoni Olkjær; Rome, Indberetning
Emne: **Rom:** Svar på instruktion vedr. frakendelse af statsborgerskab (UM id: 3769310)

Rom: Svar på instruktion vedr. frakendelse af statsborgerskab

I henhold til italiensk lov fra 1992 om erhvervelse og tab af italiensk statsborgerskab kan en italiensk statsborger ufrivilligt kun miste sit statsborgerskab i følgende tilfælde:

- Såfremt han/hun frivilligt melder sig til en fremmed stats hær eller accepterer en offentlig ansættelse i en fremmed stat på trods af udtrykkeligt forbud herfor fra den italienske regering.
- Såfremt han/hun har tjent i en fremmed stats hær, har været offentlig ansat i en fremmed stat eller har opnået statsborgerskab i en fremmed stat, mens Italien var i krig med den pågældende stat.
- Såfremt en adoption bliver ophævet, mister den adopterede sit italienske statsborgerskab, *hvis* han/hun har eller erhverver sig statsborgerskab i en anden stat. Såfremt dette ikke er tilfældet, forbliver den adopterede italiensk statsborger.

Mindreårige hvis forældre mister eller giver afkald på deres italienske statsborgerskab forbliver italienske statsborgere. I italienske indenrigsministerium er man ikke bekendt med fortilfælde, hvor nogen ufrivilligt har mistet italiensk statsborgerskab, ligesom der ikke er noget, der tyder på, at man har til hensigt at modificere den gældende lov på området.

Ambassaden har talt med kontorchef i afdelingen for civile rettigheder, statsborgerskab og minoriteter, Antonella Dinacci, i italienske indenrigsministerium

Rom / Iben Ingemann Sørensen og Sem Birkler

Julie Andresen

Fra: Mads-Emil Nygaard Stærk <madsta@um.dk>
Sendt: 14. november 2018 11:53
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Tobi Line Marie Egelund; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Ole Egberg Mikkelsen; olemik@um.dk; Edyta Monika Lewit
Emne: Warszawa: Besvarelse af instruktion vedr. afdækning af Polens forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. (UM id: 3762352)
Vedhæftede filer: Instruktion statsborgerskab. Polsk svar EN og PL version..docx

Warszawa: Besvarelse af instruktion vedr. afdækning af Polens forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

Det er ikke muligt at få frakendt polsk statsborgerskab ifølge gældende polsk ret, herunder forfatningen. Ifølge svaret fra det polske Indenrigsministerium kan man alene miste sit polske statsborgerskab, hvis man aktivt frasiger sig det og får godkendelse hertil af den polske præsident.

Gældende polsk ret i spørgsmålet er uddybet yderligere i vedhæftede svar, der tillige vedlægges i ambassadens oversættelse. Såfremt, det skulle give anledning til bemærkninger, så lad os det endelig vide.

Med venlig hilsen

Warszawa/Mads-Emil Nygaard Stærk.

MADS-EMIL NYGAARD STÆRK / MADSTA@UM.DK
COUNSELLOR, DEPUTY HEAD OF MISSION
DIRECT (+48) 22565 29 23 / MOBILE (+48) 601 259 023

ROYAL DANISH EMBASSY
UL. MARSZALKOWSKA 142 / 00-061 WARSAW, POLAND
TLF. (+48) 22 565 29 00 / WWW.POLEN.UM.DK

Til: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin (beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)
Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk)
Fra: Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk)
Titel: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018.
Sendt: 15-10-2018 15:02:53

Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab med frist den 15. november 2018.

Der søges information om **Belgien, Holland, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Luxembourg, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** forståelse og anvendelse på området.

Til ambassaderne i Bruxelles, Haag, Dublin, Wien, Rom, Paris, Warszawa, Berlin, London, Stockholm, Oslo, Madrid, Lissabon, Helsinki, Canberra, Ottawa samt Washington

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ovenstående ambassader om at belyse de nationale myndigheder i ovenstående landes forståelse og anvendelse af frakendelse af statsborgerskab, herunder i lyset af relevante internationale forpligtelser:

Regeringen har den 29. juni 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

I den forbindelse er aftaleparterne blevet enige om, at der skal foretages en afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse med henblik på generelt at undersøge, om der er mulighed for i højere grad end i dag at frakende dansk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således anmode om svar på, hvilke nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammerne for frakendelse af statsborgerskab i landet, herunder om frakendelse kan ske betinget, ex lege (dvs. automatisk ifølge lov), og om der gælder særlige regler om frakendelse af statsborgerskab – eksempelvis, at det kan ske in absentia (dvs. uden tiltalte deltager i domsforhandlingen) – i forhold til såkaldte fremmedkrigere eller andre grupper. Ministeriet skal i den forbindelse anmode om svar på, i hvilke situationer frakendelse kan blive aktuelt – f.eks. ved svig og kriminalitet, samt hvilke frakendelsesmuligheder, der er for statsløse.

Endvidere skal Udlændinge- og Integrationsministeriet anmode om svar på, om der er mulighed for at frakende statsborgerskab, uanset hvordan statsborgerskabet er erhvervet, herunder ved naturalisation (dvs. ved lov), fødsel, erklæring mv.

Endelig skal ministeriet anmode om svar på, hvordan frakendelse sker i praksis, herunder om det sker administrativt, ved dom eller andet, herunder om en frakendelse også vil omfatte den pågældendes børn.

Andre relevante aspekter af frakendelsesspørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

Ambassaderne anmodes om at sende svar på instruktionen senest 15. november 2018. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhw@uim.dk, thomla@um.dk, jtfm@um.dk og undertegnede tobieg@um.dk

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til Nicolai Holms Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

Med venlig hilsen,
Tobi Line Egelund

TOBI LINE MARIE DANSTRØM EGELUND / TOBIEG@UM.DK
FULDMÆGTIG / JTFM
DIREKTE 33921536

UDENRIGSMINISTERIET
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 3392 0000

[Ambassadens oversættelse]

Dear Madam,

In response to the letter of 30.10.2018 concerning a request to provide information on the binding regulations in Poland concerning the deprivation of Polish citizenship, I kindly explain that the law on Polish citizenship, regulated by the Act of 2 April 2009 on Polish citizenship (Journal of Laws of 2018, item 1829), as well as the fundamental act - the Polish Constitution, do not foresee the institution of depriving Polish citizenship through state authorities' actions. This means that a Polish citizen cannot be deprived of Polish citizenship in the applicable legal order.

Article 34 paragraph 2 of the Constitution provides the principle of relative inalienability of Polish citizenship, according to which the loss of citizenship is allowed, but only as a result of its renunciation in certain conditions by a person possessing such citizenship. Therefore, it is not possible to introduce legal measures that would result in the loss of citizenship without any expression of will by the person concerned. Thus, the loss of Polish citizenship depends on the Polish citizen submitting a declaration of will to renounce Polish citizenship and obtaining the consent of a relevant authority to renounce Polish citizenship.

Under Article 137 of the Constitution of the Republic of Poland, the President of the Republic of Poland consents to renounce citizenship in the form of a decision which is not subject to appeal and it is a prerogative of the President of the Republic of Poland. The procedure for renunciation of Polish citizenship is specified in Chapter 6 of the aforementioned Act on Polish Citizenship of 2009, stating in Article 46 that a Polish citizen who renounces Polish citizenship loses Polish citizenship after obtaining the consent of the President of the Republic of Poland to renounce Polish citizenship. The President of the Republic of Poland may, at the request of a Polish citizen, give consent to renounce Polish citizenship (Art. 47 par. 1). According to Article 51 of the aforementioned Act, the President of the Republic of Poland consents to renounce Polish citizenship or refuses to do so in the form of a decision. Loss of Polish citizenship takes place after 30 days, although it may take place within a shorter period indicated in the decision of the President of the Republic of Poland. Consent to renounce Polish citizenship granted to parents extends to children remaining under their parental authority. Consent to renounce Polish citizenship to one of the parents involves a minor remaining under his or her parental authority if the other parent is not entitled to parental authority or the other parent has declared their consent to the loss of Polish citizenship by the minor. If the child turns 16, it is only with the child's consent.

I would also like to explain that Polish law specifies situations of challenging administrative decisions resulting in the acquisition of Polish citizenship (i.e. recognition as a Polish citizen or reinstatement of Polish citizenship) in the extraordinary procedures specified in the Code of Administrative Procedure (e.g. in the case of flagrant violation of law by an authority issuing a decision in the above mentioned scope).

*Yours faithfully,
Dorota Charkiewicz*

From: Charkiewicz Dorota <Dorota.Charkiewicz@mswia.gov.pl>

Sent: 05 November 2018 11:23

To: Edyta Monika Lewit <edylew@um.dk>

Cc: Zieliński Marek <Marek.Zielinski@mswia.gov.pl>; Widawski Piotr <Piotr.Widawski@mswia.gov.pl>

Subject:

Pani Edyta Monika Lewit
Ambasada Królestwa Danii w Warszawie

Szanowna Pani,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30.10.2018r. w sprawie udzielenia informacji o obowiązujących w Polsce przepisach dotyczących pozbawiania obywatelstwa polskiego, uprzejmie wyjaśniam, że prawo o obywatelstwie polskim, uregulowane ustawą z dnia 2 kwietnia 2009r. o obywatelstwie polskim (Dz.U. z 2018r., poz.1829), jak i ustawa zasadnicza – Konstytucja RP, nie przewidują instytucji pozbawienia obywatelstwa polskiego w drodze władczych działań państwa. Oznacza to, że obywatel polski nie może w obowiązującym porządku prawnym zostać pozbawiony obywatelstwa polskiego.

Art. 34 ust. 2 Konstytucji RP formułuje zasadę względnej niezbywalności obywatelstwa polskiego, zgodnie z którą dopuszczalna jest utrata obywatelstwa, ale wyłącznie wskutek jego zrzeczenia się w określonych warunkach przez osobę mającą to obywatelstwo. Nie jest zatem możliwe wprowadzenie takich rozwiązań prawnych, które powodowałyby utratę obywatelstwa bez powiązania z wyrażeniem woli przez zainteresowaną osobę. Zatem utrata obywatelstwa polskiego jest uwarunkowana złożeniem przez obywatela polskiego oświadczenia woli o zrzeczeniu się obywatelstwa polskiego i uzyskaniu zgody właściwego organu na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego.

Zgodnie z art. 137 Konstytucji RP, Prezydent RP wyraża zgodę na zrzeczenie się obywatelstwa w drodze postanowienia, które nie podlega zaskarżeniu i należy to do jego prerogatyw. Procedurę zrzeczenia się obywatelstwa polskiego określa w rozdziale 6 cyt. wyżej ustawa o obywatelstwie polskim z 2009r., stanowiąc w art. 46, że *obywatel polski, który zrzeka się obywatelstwa polskiego, traci obywatelstwo polskie po uzyskaniu zgody Prezydenta RP na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego. Prezydent RP może wyrazić obywatelowi polskiemu, na jego wniosek, zgodę na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego /art. 47 ust. 1/*. Zgodnie z art. 51 cyt. ustawy, Prezydent RP wyraża zgodę na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego lub odmawia jej wyrażenia w formie postanowienia. Utrata obywatelstwa polskiego następuje po upływie 30 dni, choć może mieć to miejsce w terminie krótszym, wskazanym w postanowieniu Prezydenta RP. Zgoda na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego udzielona rodzicom rozciąga się na dzieci pozostające pod ich władzą rodzicielską. Wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego jednemu z rodziców, obejmuje małoletniego pozostającego pod jego władzą rodzicielską, w przypadku gdy drugiemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska lub drugie z rodziców złożyło oświadczenie o wyrażeniu zgody na

utrata przez małoletniego obywatelstwa polskiego. W przypadku ukończenia przez dziecko 16 lat następuje to jedynie za jego zgodą.

Jednocześnie wyjaśniam, że prawo polskie przewiduje sytuacje wzruszenia decyzji administracyjnych, skutkujących nabyciem obywatelstwa polskiego /tj. uznanie za obywatela polskiego lub przywrócenie obywatelstwa polskiego/, w trybach nadzwyczajnych, określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego/ np. w przypadku rażącego naruszenia prawa przez organ wydających decyzję w ww. zakresie/.

Z poważaniem,

Dorota Charkiewicz
Radca Ministra

Wydział do Spraw Obywatelstwa
Departament Obywatelstwa i Repatriacji

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
ul. Stefana Batorego 5, 02-591 Warszawa
tel.: +48 22 515 22 22 | fax: +48 22 515 22 86
mswia.gov.pl | dorota.charkiewicz@mswia.gov.pl

Julie Andresen

Fra: Sarah Maria Bogantes <sarbog@um.dk>
Sendt: 16. januar 2019 08:45
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet; Signe Brink
Cc: Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; thomla@um.dk; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund; madambindberet@um.dk; Jens Kisling; Laura Thorborg; Mikkel Larsen
Emne: MADRID: Besvarelse af anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. (UM id: 3927863)
Vedhæftede filer: CONSULTA EMBAJADA DINAMARCA- PÉRDIDA NACIONALIDAD v2.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

MADRID: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

Ambassaden har modtaget svar fra Styrelsen for nationalitet og civilstand i det spanske Justitsministerium. Svaret følger i ambassadens oversættelse og det originale svar på spansk vedlægges:

§ 11 i den spanske Grundlov af 1978 fastsætter at *"1. Spansk nationalitet opnås, bibeholdes og mistes i overensstemmelse med gældende lovgivning. 2. En person med spansk statsborgerskab ved fødsel kan ikke fratages dette (...)"*

Årsagerne til at man kan miste sit statsborgerskab er angivet i §§ 24 og 25 i Civilprocesloven (Código Civil). Disse lovparagraffer angiver de årsager, der kan forårsage at man mister sit spanske statsborgerskab. Årsagerne kan opdeles i to typer:

- a) **Frivilligt:** (§ 24 i Civilprocesloven). Denne årsag kan finde anvendelse både for personer, der har opnået spansk statsborgerskab ved fødsel og for personer, der har opnået spansk statsborgerskab ved optionsret, naturalisation eller ophold.

§ 24 i Civilprocesloven angiver følgende:

"1. Det spanske statsborgerskab mistes af myndiggjorte personer med normal bopæl i udlandet, der frivilligt erhverver et andet statsborgerskab eller udelukkende anvender det udenlandske statsborgerskab, de måtte have haft før myndighedsalderen blev nået. Tabet finder sted, når der er gået tre år efter vedkommende erhvervede det udenlandske statsborgerskab eller efter myndighedsalderen blev nået. Dog kan de interesserede undgå at miste statsborgerskabet, hvis de inden for den angivne frist erklærer deres vilje til at bibeholde det spanske statsborgerskab over for Civilstandsregistret.

Erhvervelsen af statsborgerskab fra latinamerikanske lande, Andorra, Filippinerne, Ækvatorial Guinea eller Portugal er ikke tilstrækkeligt, i overensstemmelse med ovenstående afsnit, til at forårsage tabet af et statsborgerskab opnået ved fødsel.

2. Under alle omstændigheder mister man sit spanske statsborgerskab, hvis man som myndig person udtrykkeligt giver afkald på dette og såfremt vedkommende har et andet statsborgerskab og normalt bor i udlandet.

3. De, som er født og bor i udlandet, og har erhvervet spansk statsborgerskab i kraft af morens eller farens, der også selv er født i udlandet, spanske statsborgerskab, når lovgivningen i det land, hvor de bor, automatisk tildeler dem statsborgerskab, vil de i alle tilfælde miste deres spanske statsborgerskab, hvis de ikke erklærer deres vilje til at bibeholde det ved Civilstandsregistret inden tre år efter de er blevet myndige eller er blevet myndiggjorte.

4. Man mister ikke det spanske statsborgerskab, i overensstemmelse med det angivne i denne bestemmelse, hvis Spanien er i krig.

b) **Tvunget:** (§ 25 i Civilprocesloven). Denne årsag kan kun finde anvendelse på personer, der ikke har erhvervet spansk statsborgerskab ved fødsel.

Paragraf 25 i Civilprocesloven fastsætter følgende:

1. De spaniere, der ikke har erhvervet det spanske statsborgerskab ved fødsel, mister dette:
 - a. Når de i en periode på tre år udelukkende anvender det statsborgerskab, som de har givet afkald på for at kunne erhverve det spanske statsborgerskab.
 - b. Når de frivilligt træder ind i et andet lands militær eller påtager sig et politisk embede i en udenlandsk stat mod Regeringens udtrykkelige forbud.
2. En stadfæstet dom, der fastslår at vedkommende har afgivet urigtige oplysninger, fortiet oplysninger eller snydt ifm. erhvervelsen af det spanske statsborgerskab, forårsager at erhvervelsen af statsborgerskabet erklæres ugyldigt, idet der ikke afledes skadelige virkninger for tredje mand i god tro. Ugyldigkendelsen skal foretages ex officio af anklagemyndigheden, eller på grundlag af en anmeldelse, inden 15 år.”

Som tidligere angivet, reguleres tabet af statsborgerskab i Civilproceslovens §§ 24. og 25. § 24 finder anvendelse både på spaniere, der har erhvervet statsborgerskabet ved fødsel som på personer, der har opnået statsborgerskabet på anden vis (optionsret, ved naturalisation eller ved ophold), mens § 25 fastsætter årsager, der kan føre til inddragelse af statsborgerskab, udelukkende finder anvendelse på personer, der ikke har erhvervet det spanske statsborgerskab fra fødsel.

Frakendelsen af statsborgerskabet er altid underlagt opfyldelsen af kravene fastsat i Civilproceslovens §§ 24 og 25.

Den spanske Grundlov fastsætter i § 11 at ”man kan miste det spanske statsborgerskab i overensstemmelse med gældende lovgivning”. Det er således en forfatningsmæssige bestemmelse, at årsagerne til frakendelsen af spansk statsborgerskab kun kan reguleres gennem lovgivning som f.eks. Civilprocesloven.

Der eksisterer ikke nogen specifik lovgivning for ”fremmedkrigere” eller andre lignende grupper. At en borger, der har erhvervet spansk statsborgerskab vender tilbage til sit fædreland, fører i princippet ikke til frakendelse af statsborgerskabet, såfremt vedkommende ikke begår handlinger, der ifølge §§ 24 og 25 i Civilprocesloven, kan medfører frakendelse af statsborgerskabet.

Frakendelsen af statsborgerskabet kan finde sted in absentia. Det fremgår af § 24.1 og 24.3. i Civilprocesloven og ift. de årsager til frakendelse af statsborgerskabet, som kan undgås, hvis vedkommende inden for en fast frist, præsenterer en udtrykkelig erklæring med ønsket om at bibeholde statsborgerskabet ved Civilregistret. Hvis fristen for at præsentere erklæringen overskrides, finder frakendelsen automatisk sted på det tidspunkt, uafhængigt af om vedkommende er klar over frakendelsen eller om frakendelse indskrives ved Civilregistret på et senere tidspunkt.

I tilfælde af svindel foretaget af borgere, der ikke har erhvervet statsborgerskabet ved fødsel, fastsætter § 25.2. i Civilprocesloven, at statsborgerskabet kan erklæres ugyldigt ved stadfæstet dom, hvori det fastslås, at vedkommende har afgivet urigtige oplysninger, fortiet oplysninger eller snydt ifm. erhvervelsen af det spanske statsborgerskab.

Den spanske lovgivning fastsætter ikke nogen årsag til frakendelse af statsborgerskab ifm. strafbare handlinger begået efter erhvervelsen af statsborgerskabet.

Spansk lovgivning fastsætter heller ikke nogen specifik årsag til frakendelse af statsborgerskab for statsløse.

Det er ikke muligt at frakende statsborgerskab uafhængigt af, hvordan dette er erhvervet. For personer, der har erhvervet statsborgerskab ved fødsel finder § 24 i Civilprocesloven anvendelse, mens det for personer, der har erhvervet statsborgerskab ved optionsret, ved naturalisation eller ved ophold, er det årsagerne i §§ 24 og 25, der finder anvendelse.

I praksis foretages frakendelsen af statsborgerskab administrativt af de ansvarlige personer ved de kommunale civilregistre, konsulater og det central Civilregister.

Frakendelsen af statsborgerskab kan ankes over for Generalstyrelsen for Register og Notarvirksomheder, eller ved domstolene.

I Spanien medfører frakendelse af en forældres statsborgerskab ikke en frakendelse af statsborgerskabet for dennes børn.

Ambassaden Madrid / Sarah Maria Bogantes

Julie Andresen

Fra: Catia Martinho <catmar@um.dk>
Sendt: 23. november 2018 10:15
Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet; sib@uim.dk
Cc: nhl@uim.dk; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; JTFM; Tobi Line Marie Egelund; Lisbon; Lisbon; Nina Falkesgaard Sørensen
Emne: KONTINUATION: Lissabon: Afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

Lissabon: Afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

F2: 2018-38496

It is however possible to lose the Portuguese nationality in case it is proven that the documents that entitled a citizen to such nationality were false (article 241, Civil Registration Code)

The Embassy consulted with the Portuguese Civil Registrations Department

Lissabon/Catia Martinho & Nina Sørensen

From: Catia Martinho
Sent: 22 November 2018 18:10
To: Udlændinge-og Integrationsministeriet <uim@uim.dk>; sib@uim.dk
Cc: nhl@uim.dk; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen <thomla@um.dk>; JTFM <jtfm@um.dk>; Tobi Line Marie Egelund <tobieg@um.dk>; Lisbon <lisamb@um.dk>
Subject: Lissabon: Afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

Lissabon: Afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab.

F2: 2018-38496

According to the Portuguese Nationality Law, there are no legal grounds to deprive a citizen of his or her Portuguese nationality. A citizen cannot be deprived of its nationality for political reasons nor as a punishment for criminal violations.

The only way to lose citizenship is through a voluntary self-abdication (Article 8, Nationality Law). Furthermore, abdication is only possible in case the citizen has double nationality, in order to prevent statelessness cases.

This principle is valid regardless of how the nationality was acquired (i.e. by birth, by naturalisation, etc).

Should it be the case that parents decide to waive their nationality, their descendants maintain it.

The citizen with double nationality that aims to waive the Portuguese nationality does so by starting an administrative procedure in the Civil Registrations Department.

The Embassy consulted with the Portuguese Civil Registrations Department

Julie Andresen

Fra: Kristoffer McNamara-Kilian <krikil@um.dk>
Sendt: 16. november 2018 19:12
Til: Signe Brink; Udlændinge-og Integrationsministeriet
Cc: Thomas Winkler; Nicolai Holm Larsen; lhw@uim.dk; Thomas Viskum Lytken Larsen; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Tobi Line Marie Egelund
Emne: Ottawa: Opdatering: Instruktion på engelsk: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018. (UM id: 3770289)
Vedhæftede filer: Information request - Denmark - Citizenship revocation - November 2018 PDF.pdf

Ambassaden modtog vedhæftede svar fra Immigration, Refugees and Citizenship **Canada** i går aftes.

Følgende kan fremhæves:

- Lovgivning vedr. frakendelse af statsborgerskab følger af Canadas *Citizenship Act*, hvor det fremgår at statsborgerskab kun kan frakendes i overensstemmelse med denne lovgivning. Statsborgerskab kan ikke frakendes *ex lege*. Lovgivningen giver heller ikke mulighed for betinget frakendelse af statsborgerskab eller frakendelse *in absentia*. I internationalt regi har Canada tiltrådt FN's konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed, som dermed også følges.

- Canadisk statsborgerskab kan kun frakendes, hvis statsborgerskabet er opnået som følge af svig, dokumentfalsk (fx ID og vielsesattester) eller bevidst tilbageholdelse af information, der kunne have ført til en anden afgørelse. Det følger heraf, at statsborgerskab kun kan frakendes personer, der har opnået deres canadiske statsborgerskab ved naturalisation.

- Det er Canadas føderale domstole, der træffer beslutning om frakendelse af statsborgerskab med mindre den pågældende person ønsker, at beslutningen skal træffes af Ministeren for Immigration, Flygtninge og Statsborgerskab (processen beskrevet i vedhæftede dokument). Processen omkring frakendelse af statsborgerskab inkluderer ikke automatisk børn. Det er et krav, at frakendelse af statsborgerskab skal ske på et individuelt grundlag for hvert enkelt familiemedlem uanset alder.

- Frakendelse af statsborgerskab i Canada fører ikke automatisk til, at man bliver hjemsendt. Det følger i stedet, at den pågældende person får sin tidligere status i Canada tilbage, fx permanent opholdstilladelse. Myndighederne skal derfor igennem yderligere en proces ved domstolene for at kunne hjemsende personer, der har fået frakendt statsborgerskabet. Der er en undtagelse, hvis domstolene har fundet den pågældende person 'inadmissible' i Canada som en sikkerhedsrisiko. I disse tilfælde kan den pågældende person deporteres fra Canada uden yderligere proces.

Bh Kristoffer

KRISTOFFER MCNAMARA-KILIAN / [KRIKIL@UM.DK](mailto:krikil@um.dk)
FINANCIAL AND POLITICAL OFFICER

ROYAL DANISH EMBASSY
47 CLARENCE STREET, SUITE 450
OTTAWA, ONTARIO K1N 9K1
PHONE +1 613 562 1811
CANADA.UM.DK

[SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER](#)

To: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin

(beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)

Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk), jftm@um.dk (jftm@um.dk), uim@uim (uim@uim)

From: Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk)

Title: Opdatering: Instruktion på engelsk: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018.

Sent: 18/10/2018 14:13:09

Opdatering: Instruktion på engelsk: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab med frist den 15. november 2018.

Kære alle

Der har fra repræsentationerne været efterspørgsel på en engelsk udgave af den tidligere fremsendte instruktion, derfor fremsendes samme instruktion oversat af UIM.

Der søges fortsat information om **Belgien, Holland, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Luxembourg, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** forståelse og anvendelse på området.

The Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks for information regarding the above mentioned countries understanding and practice of relevant international obligations regarding deprivation of nationality.

Therefore, the Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks the embassies to provide answers to the following:

- *Firstly, which national rules and international obligations regulate deprivation of nationality in the country? Is it possible to deprive conditionally, ex lege (automatically according to law) and are there any specific rules that apply for deprivation – for example in absentia (in the absence of the person in question) – when it comes to foreign fighters travelling to regions/areas in conflict to join a hostile alliance or other groups? In addition, the Ministry kindly asks to exemplify when deprivation is possible, for example in cases of fraud and crime, and if deprivation of nationality is possible in relation to stateless people?*
- *Secondly, can you deprive nationality regardless of how people have acquired nationality such as through naturalisation (by law), by birth, by declaration etc.?*
- *Thirdly, how is deprivation executed in general practice? Is it executed by the administrative authorities, judgement by court, etc.? And does the deprivation include the children of the person in question?*
- *The Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks to cover all other relevant aspects of deprivation.*

Ambassaderne anmodes om at sende svar på instruktionen senest 15. november 2018. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhw@uim.dk, thomla@um.dk, jftm@um.dk og undertegnede tobieg@um.dk

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til Nicolai Holms Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

Med venlig hilsen,

Til: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin (beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)

Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Lene Schumacher (lensch@um.dk), Signe Brink (SIB@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk)

Fra: Tobi Line Marie Egelund (tobieg@um.dk)

Titel: Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab; frist d. 15. november 2018.

Sendt: 15-10-2018 15:02:53

Instruktion: anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab med frist den 15. november 2018.

Der søges information om **Belgien, Holland, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Luxembourg, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** forståelse og anvendelse på området.

Til ambassaderne i Bruxelles, Haag, Dublin, Wien, Rom, Paris, Warszawa, Berlin, London, Stockholm, Oslo, Madrid, Lissabon, Helsinki, Canberra, Ottawa samt Washington

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ovenstående ambassader om at belyse de nationale myndigheder i ovenstående landes forståelse og anvendelse af frakendelse af statsborgerskab, herunder i lyset af relevante internationale forpligtelser:

Regeringen har den 29. juni 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

I den forbindelse er aftaleparterne blevet enige om, at der skal foretages en afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse med henblik på generelt at undersøge, om der er mulighed for i højere grad end i dag at frakende dansk statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således anmode om svar på, hvilke nationale regler og internationale forpligtelser der danner rammerne for frakendelse af statsborgerskab i landet, herunder om frakendelse kan ske betinget, ex lege (dvs. automatisk ifølge lov), og om der gælder særlige regler om frakendelse af statsborgerskab – eksempelvis, at det kan ske in absentia (dvs. uden tiltalte deltager i domsforhandlingen) – i forhold til såkaldte fremmedkrigere eller andre grupper. Ministeriet skal i den forbindelse anmode om svar på, i hvilke situationer frakendelse kan blive aktuelt – f.eks. ved svig og kriminalitet, samt hvilke frakendelsesmuligheder, der er for statsløse.

Endvidere skal Udlændinge- og Integrationsministeriet anmode om svar på, om der er mulighed for at frakende statsborgerskab, uanset hvordan statsborgerskabet er erhvervet, herunder ved naturalisation (dvs. ved lov), fødsel, erklæring mv.

Endelig skal ministeriet anmode om svar på, hvordan frakendelse sker i praksis, herunder om det sker administrativt, ved dom eller andet, herunder om en frakendelse også vil omfatte den pågældendes børn.

Andre relevante aspekter af frakendelsesspørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

Ambassaderne anmodes om at sende svar på instruktionen senest 15. november 2018. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk, lhw@uim.dk, thomla@um.dk, jtfm@um.dk og undertegnede tobieg@um.dk

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til Nicolai Holms Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

Med venlig hilsen,
Tobi Line Egelund

TOBI LINE MARIE DANSTRØM EGELUND / TOBIEG@UM.DK
FULDMÆGTIG / JTFM
DIREKTE 33921536

UDENRIGSMINISTERIET
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 3392 0000

Information Request from the Embassy of Denmark – Citizenship Revocation

Firstly, which national rules and international obligations regulate deprivation of nationality in the country [Canada]? Is it possible to deprive conditionally, ex lege (automatically according to law) and are there any specific rules that apply for deprivation – for example in absentia (in the absence of the person in question) – when it comes to foreign fighters travelling to regions/areas in conflict to join a hostile alliance or other groups? In addition, the Ministry kindly asks to exemplify when deprivation is possible, for example in cases of fraud and crime, and if deprivation of nationality is possible in relation to stateless people?

Canadian laws regarding the deprivation of nationality (revocation of citizenship) are set out in the [Citizenship Act](#). The Act provides that citizenship can only be lost in accordance with the Act. Therefore, it cannot be lost *ex lege*.

Recent amendments to the *Citizenship Act*, which came into force in February 2018, provide that Canadian citizenship may be revoked only if it was obtained as a result of false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances, as determined on a balance of probabilities. Examples of fraud or misrepresentation can include but are not limited to the use of a false identity, failure to disclose criminal convictions prior to obtaining citizenship, fraudulent marriages in order to obtain citizenship, and by making false statements such as the required number of days a person must be physically present in Canada to obtain citizenship.

Under the current revocation process, the Federal Court is the decision-maker for all citizenship revocation cases unless the individual requests that the Minister of Immigration, Refugees and Citizenship Canada make the decision. In terms of process, before a person's citizenship may be revoked, the Minister must provide a written notice to advise the person of the specific grounds and reasons on which the Minister is relying to make the decision to proceed with possible revocation of citizenship, the person's right to make written representations and finally, the notice must also advise the person that the case will be referred to the Federal Court for a decision unless the person requests that the case be decided by the Minister. (See section 10 (3) of the [Citizenship Act](#)).

The Act does not provide for conditional deprivation of citizenship nor does it provide for revocation *in absentia*.

It is important to note that the revocation of citizenship under Canadian law does not lead to the automatic removal of the country. Once citizenship is revoked, the status of a person reverts back to either a previous status, such as permanent resident status, or to foreign national if it is found that the permanent resident status was also acquired by false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances. As such, an additional process must be engaged under a separate immigration law to remove permanent resident status if applicable, or for persons to be forcibly removed from Canada (unless a declaration is rendered by the Court that the person is inadmissible on security grounds).

As party to the 1961 UN Convention on Statelessness, Canada is able to revoke citizenship where it was obtained, retained, renounced, or resumed by false representation or fraud or by knowingly

concealing material circumstances pursuant to Article 8, Section 2 (b) notwithstanding the fact that it may render the person stateless.

Secondly, can you deprive nationality regardless of how people have acquired nationality such as through naturalization (by law), by birth, by declaration etc.?

Revocation of citizenship can occur only if acquired as a result of fraud, and thus only applies to those who acquire citizenship through naturalization. Canada has a *jus soli* policy, that is, people who are born in Canada are citizens by automatic operation of law with limited exceptions (such as children of foreign diplomats). As such, a person who acquires citizenship by birth cannot be deprived of their nationality.

Thirdly, how is deprivation executed in general practice? Is it executed by the administrative authorities, judgement by court, etc.? And does the deprivation include the children of the person in question?

In Canada, the Federal Court is the decision-maker in all revocation cases, unless the individual requests by written representation that the case be decided by the Minister (an administrative process).

The [Citizenship Act](#) provides that the person being revoked be provided with written notice by the Minister. The person may, within 60 days after the day on which the notice of revocation is sent, make written representations with respect to the matters set out in the notice, including any considerations respecting his or her personal circumstances, such as the best interest of the child directly affected, that warrant special relief in all the circumstances of the case and whether the decision will render the person stateless. They may also request that the case be decided by the Minister.

In the event the person elects the Minister, the Minister must decide on a balance of probabilities if the person has acquired citizenship by false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances or that considerations respecting the person's personal circumstances warrant special relief in light of all the circumstances of the case after which, the Minister must provide his decision to the person in writing.

However, if the person does not respond or does not request that the Minister render a decision, the Minister must commence an action before the Federal Court seeking a declaration that the person acquired citizenship by false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances, in order to have the person's citizenship revoked (See section 10.1 (1) of the [Citizenship Act](#)).

The revocation process does not automatically include the children of the person being revoked. A revocation process must be initiated for each family member individually should the Minister have grounds to believe their citizenship was also acquired as a result of false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances, as determined on a balance of probabilities.

The Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks to cover all other relevant aspects of deprivation.

When an action is commenced before the Federal Court by the Minister of Immigration, Refugees and Citizenship Canada, a declaration can be sought by the Minister of Public Safety and Emergency Preparedness to render the person whose citizenship is being revoked inadmissible on security grounds, on grounds of violating human or international rights or on grounds of organized criminality. The Court must hear and decide all matters related to the declaration sought by assessing the facts and the evidence. If a declaration is made by the Federal Court that the person is inadmissible on security grounds, it becomes a removal order (deportation order) that comes into force immediately without the necessity of engaging in a separate immigration process.

Julie Andresen

Fra: Christiane Lauritzen <chlaur@um.dk>
Sendt: 15. marts 2019 15:35
Til: UIM Hovedpostkasse; Signe Brink; Julie Andresen
Cc: Nicolai Holm Larsen; Klaus Juel Werner; Louise Hauberg Wilhelmsen
Emne: **Washington:** Svar på instruktion: Afdækning af andre landes erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab med frist den 22. januar 2019. (UM id: 4143045)

Nu har ambassaden endelig modtaget svar på instruktion(-erne) fra Department of Justice. De havde videresendt spørgsmålene til U.S. Citizenship and Immigration Services, som også henviser til [USCIS Policy Manual](#) for yderligere information.

I må endelig vende tilbage, såfremt nedenstående ikke er fyldestgørende.

Mvh

Christiane

Questions on revocation of citizenship:

A person is subject to revocation of naturalization if the person becomes a member of, or affiliated with, the Communist party, other totalitarian party, or terrorist organization within five years of his or her naturalization.^[6] See INA 313 and INA 340(c). See INA 313 and INA 340(c). In general, a person who is involved with such organizations cannot establish the naturalization requirements of having an attachment to the Constitution and of being well-disposed to the good order and happiness of the United States.^[7] See INA 316(a)(3). See Part D, General Naturalization Requirements [12 USCIS-PM D]. See INA 316(a)(3). See Part D, General Naturalization Requirements [12 USCIS-PM D].

The fact that a person becomes involved with such an organization within five years after the date of naturalization is prima facie evidence that he or she concealed or willfully misrepresented material evidence that would have prevented the person's naturalization.

Revocation of naturalization is sometimes referred to as "denaturalization." Unlike most other immigration proceedings that USCIS handles in an administrative setting, revocation of naturalization can only occur in federal court. A person's naturalization can be revoked either by civil proceeding or pursuant to a criminal conviction. For civil revocation of naturalization, the United States Attorney's Office must file the revocation of naturalization actions in Federal District Court.^[11] See INA 340(a). See INA 340(a). For criminal revocation of naturalization, the U.S. Attorney's Office files criminal charges in Federal District Court.^[12] A criminal conviction

under 18 U.S.C. 1425 results in automatic revocation of naturalization under INA 340(e). A criminal conviction under 18 U.S.C. 1425 results in automatic revocation of naturalization under INA 340(e).

The government holds a high burden of proof when attempting to revoke a person's naturalization. For civil revocation of naturalization, the burden of proof is clear, convincing, and unequivocal evidence which does not leave the issue in doubt.^[3] See *Kungys v. United States*, 485 U.S. 759, 767 (1988). See *Kungys v. United States*, 485 U.S. 759, 767 (1988). For criminal revocation of naturalization the burden of proof is the same as for every other criminal case, proof beyond a reasonable doubt.

USCIS refers cases for civil revocation of naturalization when there is sufficient evidence to establish that the person is subject to one of the grounds of revocation.

The general grounds for civil revocation of naturalization are:

Illegal procurement of naturalization; or

Concealment of a material fact or willful misrepresentation.

Another ground for revocation of naturalization exists in cases where the person naturalized under the military provisions. In those cases, the person may also be subject to revocation of naturalization if he or she is discharged under other than honorable conditions before serving honorably for five years.

General Effects of Person's Revocation on Citizenship of Spouse or Child

In general, certain spouses and children of persons who naturalize may become U.S. citizens through their spouses or parents' citizenship. A spouse may become a U.S. citizen through the special spousal provisions for naturalization.^[4] See [INA 319\(a\) and INA 319\(b\)](#). See [Part G, Spouses of U.S. Citizens \[12 USCIS-PM G\]](#). A child residing in the United States or abroad may become a U.S. citizen through his or her parent's naturalization.^[5] See [INA 320 and INA 322](#). See [Part H, Children of U.S. Citizens \[12 USCIS-PM H\]](#). In general, the spouse or child of a person whose citizenship has been revoked cannot become a U.S. citizen on the basis that he or she is the spouse or child of that person.^[6] See [Rosenberg v. United States, 60 F.2d 475 \(3rd Cir. 1932\)](#).

In addition, the citizen spouse or citizen child of a person whose citizenship has been revoked may lose his or her citizenship upon the parent or spouse's revocation of naturalization. This depends on the basis of the revocation, and in some cases, on whether the spouse or child resides in the United States at the time of the revocation.

For example, the citizenship of a spouse or child who became a U.S. citizen through the naturalization of his or her parent or spouse is not lost if the revocation was based on illegal procurement of naturalization. The spouse or child's citizenship may be lost, however, if the revocation was based on other grounds (see below).

In cases where the spouse or child loses his or her citizenship, the spouse or child loses any right or privilege of U.S. citizenship which he or she has, may have, or may acquire through the parent or spouse's naturalization. The spouse or child returns to the status that he or she had before becoming a U.S. citizen.

2. Citizenship of Spouse or Child is Lost if Revocation for Concealment or Misrepresentation

The spouse or child of a person whose U.S. citizenship is revoked loses his or her U.S. citizenship at the time of revocation in cases where:

The spouse or child became a U.S. citizen through the naturalization of his or her parent or spouse whose citizenship has been revoked; and

The parent or spouse's citizenship was revoked on the ground that his or her naturalization was procured by concealment of a material fact or by willful misrepresentation.^[8] [See INA 340\(a\) and INA 340\(d\).](#)

This provision applies regardless of whether the spouse or child is residing in the United States or abroad at the time of the revocation of naturalization.^[9] [See INA 340\(d\).](#)

3. Citizenship of Spouse or Child Residing Abroad is Lost if Revocation on Certain Grounds

The spouse or child of a person whose U.S. citizenship is revoked may lose his or her U.S. citizenship if the spouse or child is residing outside of the United States at the time of revocation.^[10] [See INA 340\(d\).](#) This applies if the revocation was based on becoming a member of certain organizations after naturalization or for separating from the military under less than honorable conditions before serving honorably for five years.

The spouse or child of a person whose U.S. citizenship is revoked under these sections may lose his or her U.S. citizenship at the time of revocation in cases where:

The spouse or child became a United States citizen through the naturalization of his or her parent or spouse whose citizenship has been revoked;

The spouse or child resided outside of the United States at the time of revocation; and

The parent or spouse's citizenship was revoked on the basis that:

The person became involved with the Communist party, other totalitarian party, or terrorist organization within five years of his or her naturalization;^[11] [See INA 313 and INA 340\(c\).](#) [See Part D, General Naturalization Requirements \[12 USCIS-PM D\].](#) or

The person naturalized on the basis of service in the U.S. armed forces but separated from the military under other than honorable conditions before serving honorably for a period or periods totaling at least five years.^[12] [See INA 328\(f\) and INA 329\(c\).](#) [See Part I, Military Members and their Families \[12 USCIS-PM I\].](#)

The spouse or child's loss of citizenship under this provision does not apply if the spouse or child was residing in the United States at the time of revocation.^[13] [See INA 340\(d\).](#)

An applicant for naturalization must show that he or she has been and continues to be a person attached to the principles of the Constitution of the United States and well disposed to the good order and happiness of the United States during the statutorily prescribed period. “Attachment” is a stronger term than “well disposed” and implies a depth of conviction, which would lead to active support of the Constitution.

Attachment includes both an understanding and a mental attitude including willingness to be attached to the principles of the Constitution. An applicant who is hostile to the basic form of government of the United States, or who does not believe in the principles of the Constitution, is not eligible for naturalization.

To be admitted to citizenship, naturalization applicants must take the Oath of Allegiance in a public ceremony. At that time, an applicant declares his or her attachment to the United States and its Constitution. To be admitted to citizenship:

- The applicant must understand that he or she is taking the Oath freely without any mental reservation or purpose of evasion;
- The applicant must understand that he or she is sincerely and absolutely renouncing all foreign allegiance;
- The applicant must understand that he or she is giving true faith and allegiance to the United States, its Constitution and laws; and
- The applicant must understand that he or she is discharging all duties and obligations of citizenship including military and civil service when required by the law.

The applicant’s true faith and allegiance to the United States includes supporting and defending the principles of the Constitution by demonstrating an acceptance of the democratic, representational process established by the U.S. Constitution, and the willingness to obey the laws which result from that process.

It has long been established that Congress has the exclusive authority under its constitutional power to establish a uniform rule of naturalization and to enact legislation under which citizenship may be conferred upon persons.¹¹¹See *Chirac v. Chirac*, 15 U.S. 259 (1817). Before 1991, naturalization within the United States was a judicial function exercised since 1790 by various courts designated in statutes enacted by Congress under its constitutional power to establish a uniform rule of naturalization.

As of October 1, 1991, Congress transferred the naturalization authority to the Attorney General (now the Secretary of DHS).¹²¹See INA 310(a). See INA 310(a).USCIS is authorized to perform such acts as are necessary to properly implement the Secretary’s authority.¹³¹See INA 310. See INA 310. In certain cases, an applicant for naturalization may choose to have the Oath of Allegiance¹⁴¹See INA 337(a). See INA 337(a).administered by

USCIS or by an eligible court with jurisdiction. Eligible courts may choose to have exclusive authority to administer the Oath of Allegiance.

To be admitted to citizenship, naturalization applicants must take the Oath of Allegiance in a public ceremony. At that time, an applicant declares his or her attachment to the United States and its Constitution. For more information about how attachment to the constitution is assessed, please see: [USCIS Policy Manual, Chapter 7, Attachment to Constitution](#)

An applicant for naturalization must show that he or she has been and continues to be a person attached to the principles of the Constitution of the United States and well disposed to the good order and happiness of the United States during the statutorily prescribed period.

Applicants for naturalization must complete form N-400, Application for naturalization. See www.uscis.gov/n-400. Some questions include:

Have you EVER been a member of, or in any way associated (either directly or indirectly) with:

The Communist Party?

Any other totalitarian party?

A terrorist organization?

Have you EVER advocated (either directly or indirectly) the overthrow of any government by force or violence?

Do you support the Constitution and form of Government of the United States?

Do you understand the full Oath of Allegiance to the United States?

Are you willing to take the full Oath of Allegiance to the United States?

If the law requires it, are you willing to bear arms on behalf of the United States?

If the law requires it, are you willing to perform noncombatant services in the U.S. armed forces?

If the law requires it, are you willing to perform work of national importance under civilian direction?

A person is subject to revocation of naturalization if the person becomes a member of, or affiliated with, the Communist party, other totalitarian party, or terrorist organization within five years of his or her naturalization.^[6] See INA 313 and INA 340(c). See INA 313 and INA 340(c). In general, a person who is involved with such organizations cannot establish the naturalization requirements of having an attachment to the Constitution and of being well-disposed to the good order and happiness of the United States.^[7] See INA 316(a)(3). See Part D, General Naturalization Requirements [12 USCIS-PM D]. See INA 316(a)(3). See Part D, General Naturalization Requirements [12 USCIS-PM D].

The fact that a person becomes involved with such an organization within five years after the date of naturalization is prima facie evidence that he or she concealed or willfully misrepresented material evidence that would have prevented the person's naturalization.

CHRISTIANE LAURITZEN / CHLAUR@UM.DK

SENIOR ADVISOR

DIRECT: +1 (202) 797-5367 / FAX: +1 (202) 328-1470

DANISH EMBASSY, WASHINGTON

3200 WHITEHAVEN STREET / 20008 WASHINGTON

PHONE +1 (202) 234-4300 / WWW.USA.UM.DK

Til: Bruxelles hovedpostkasse (bruamb@um.dk), Haag (haaamb@um.dk), Dublin (dubamb@um.dk), Wien (vieamb@um.dk), Rom (romamb@um.dk), Paris (paramb@um.dk), Warszawa (wawamb@um.dk), Berlin (beramb@um.dk), London (lonamb@um.dk), Stockholm (stoamb@um.dk), Oslo (oslamb@um.dk), Madrid (madamb@um.dk), Lissabon (lisamb@um.dk), Helsinki (helamb@um.dk), Canberra (cbramb@um.dk), Ottawa (ottamb@um.dk), Washington (wasamb@um.dk)

Cc: Mette Nørgaard Dissing-Spandet (metdis@um.dk), Lars Bjørn Holbøll (labhol@um.dk), JTFM-Menneskerettigheder (INTERNAL) DL (Distributionsliste), Signe Brink (SIB@uim.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), lhw@uim.dk (lhw@uim.dk)

Fra: Thomas Viskum Lytken Larsen (thomla@um.dk)

Titel: Instruktion: Afdækning af andre landes erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab med frist den 22. januar 2019.

Sendt: 12-12-2018 14:13:26

Instruktion: Afdækning af andre landes erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab. Frist 22. januar 2019.

Der søges information om **Belgien, Nederlandene, Irland, Østrig, Italien, Frankrig, Polen, Tyskland, Storbritannien, Sverige, Norge, Spanien, Schweiz, Luxembourg, Portugal, Finland, Australien, New Zealand, Canada og USA's** erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab.

Til ambassaderne i Bruxelles, Haag, Dublin, Wien, Rom, Paris, Warszawa, Berlin, London, Stockholm, Oslo, Madrid, Lissabon, Helsinki, Canberra, Ottawa og Washington

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ambassaderne om at belyse, hvorvidt der er regler eller anden procedure for at afdække en ansøgers holdninger til diverse spørgsmål, herunder antidemokratiske holdninger, i forbindelse med erhvervelse af statsborgerskab:

1. Regeringen har den 29. juni 2018 indgået en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation. I den forbindelse er aftaleparterne blevet enige om, at der skal iværksættes en undersøgelse af andre landes erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet skal således anmode om svar på, hvorvidt der er nationale regler eller anden procedure for en afdækning af en ansøgers holdninger til diverse spørgsmål, herunder antidemokratiske holdninger, i forbindelse med erhvervelse af statsborgerskab. I den forbindelse skal ministeriet også bede om svar på, hvilke internationale forpligtelser, der danner rammerne for de krav, som staten kan stille til ansøgere om statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal endvidere bede om svar på, hvorvidt erhvervelse af statsborgerskab sker ved naturalisation (administrativt eller ved, at parlamentet vedtager en lov som i Danmark), herunder om det i tilfælde af administrativ erhvervelse, vil være overladt til en administrativ medarbejder at vurdere en ansøgers holdning, herunder om denne vurdering kan være afgørende for erhvervelsen.

I tilfælde af, at der er nationale regler eller anden procedure for afdækning af en ansøgers holdninger i forbindelse med erhvervelsen, bedes det herudover belyst, hvilke holdninger der afdækkes, herunder om det eksempelvis er antidemokratiske holdninger. Hvad vil der helt konkret blive spurgt til (eksempler)? I den forbindelse skal ministeriet også bede om svar på, hvordan oplysningerne tilvejebringes, eksempelvis via interviews, spørgeskema, baggrundsundersøgelser, opslag på sociale medier, offentlige ytringer mv., og om oplysningerne skal tilvejebringes for samtlige ansøgere, eller om det alene er udvalgte ansøgere, der undersøges, eksempelvis på baggrund af stikprøver. Udlændinge- og Integrationsministeriet skal herudover bede om svar på, hvordan de tilvejebragte oplysninger indgår i den endelige vurdering af tildeling af statsborgerskab, herunder hvilken vægt svarene har over for de øvrige krav for statsborgerskab. Er der nogen fast standard for vurderingen, eller vil det være en konkret og individuel vurdering i form af et skøn for hver enkelt ansøger?

Endelig skal Udlændinge- og Integrationsministeriet bede om svar på, hvorvidt der kan indledes en frakendelsessag af statsborgerskabet, hvis det efterfølgende kan konstateres, at den pågældende ikke har den holdning, der var bestemmende for erhvervelsen af statsborgerskabet, eller den pågældende har skiftet holdninger efter erhvervelsen.

Andre relevante aspekter af spørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

3. Ambassaden anmodes om at sende svar på instruktionen **senest 22. januar 2019**. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) og sib@uim.dk samt i kopi til nhl@uim.dk og lhw@uim.dk.

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til **Nicolai Holm Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet** på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk.

JTFM - Thomas Viskum Lytken Larsen

THOMAS VISKUM LYTKEN LARSEN / THOMLA@UM.DK
HEAD OF SECTION / INTERNATIONAL LAW AND HUMAN RIGHTS
DIRECT +45 3392 0073 / MOBILE +45 6168 0447

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF DENMARK
ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
TLF. +45 3392 0000

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)